Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 34 (534) ◆ Вівторок, 23 лютого 1993 року ◆ Ціна 5 крб.

Урядова делегація України в Середній Азії

«Мета нашого візиту — зробити існуючі відносини, в першу чергу економічні, між Україною і Узбекистаном ще кращими», — заявив у ташкентському аеропорту Прем'єр-міністр України Леонід Кучма, який прибув сюди 19 лютого на чолі урядової делегації. Ташкент став першим пунктом у цій поїздці, маршрут якої проляже також через столиці Казахстану, Киргизстану і Туркменистану.

Того ж дня Леоніда Кучму і офіційних осіб, які його супроводять, прийняв президент Узбекистану Іслам Карімов. Торкаючись взаємовідносин з Україною, Іслам Карімов підкреслив, що Узбекистанові необхідне взаємовигідне співробітництво з нею. В його країні зацікавлені в продукції українських чорної металургії, верстатобудування та інших галузей. За українські цукор і зерно Узбекистан готовий постачати в потрібному обсязі бавовну. Іслам Карімов запропонував взяти участь у розробці родовищ узбецького газу.

Леонід Кучма погодився з багатьма поглядами Президента Узбекистану. Він охарактеризував становище економіки України, висловився за необхідність довгострокового співробітництва з Узбекистаном.

Питання економічного співробітництва було докладно розглянуто під час розмови Леоніда Кучми з Прем'єр-міністром Узбекистану Абдулхашімом Муталовим.

Українсько-узбецькі міжурядові переговори завершились 20 лютого підписанням ряду двосторонніх документів.

21 лютого урядова делегація України відбула з Узбекистану до Алма-Ати.

В аеропорту столиці Казахстану Леонід Кучма заявив журналістам, що Україна дуже розраховує на співробітництво з Казахстаном. Глава українського уряду висловив надію, що наступні його розмови з Президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим і Прем'єр-міністром Сергієм Терещенком, українсько-казахстанські міжурядові переговори будуть успішними.

Очікується підписання великого пакета двосторонніх документів. В їх числі — угоди про участь України в розвитку нафтогазового комплексу Республіки Казахстан у 1993—2005 роках, про принципи співробітництва в галузі забезпечення спільної космічної діяльності та інші.

З ТУРБОТОЮ ПРО ПРЕСУ

19 лютого у Верховній Раді України перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець провів робочу нараду керівників засобів масової інформації та видавництв, представників міністерств і відомств, причетних до випуску і розповсюдження преси. Керівництво України занепокоєне ситуацією з пресою і навколо неї, сказав він у вступному слові. Як ніколи, сьогодні українській пресі потрібна державна підтримка. Верховна Рада і уряд шукають шляхів такої підтримки.

Програму дій Кабінету міністрів України по державній підтримці преси окреслив віце-прем'єр-міністр Микола Жулинський. Він ознайомив присутніх з проектом Декрету Кабінету міністрів України про невідкладні заходи щодо державної підтримки творчих спілок, преси та книговидавничої справи. Голова Комісії Верховної Ради України з питань гласності і засобів масової інформації Микола Спис виклав погляди законодавців на стан української преси і своє бачення шляхів зміцнення правової основи діяльності преси.

На нараді виступили голова Державного комітету України по пресі Юрій Дяченко, головний редактор «Вечірнього Києва» народний депутат Віталій Карпенко, головний редактор «Голосу України» народний депутат Сергій Правденко, головний редактор журналу «Жінка» Лідія Мазур, головний редактор журналу «Україна» Анатолій Михайленко, заступник міністра зв'язку України Микола Стародуб та інші.

Учасники наради в основному погодились з положенням проекту Декрету Кабінету міністрів щодо підтримки преси, створено робочу групу по його доопрацюванню з тим, щоб врахувати висловлені на нараді думки і пропозиції.

КОРОНУ ВРУЧЕНО

Минулої суботи у Палаці «Україна» відбувся Третій національний конкурс «Українська красуня». Корону здобула харків'янка Ірина Барабаш (у центрі), студентка технікуму. Титули Першої та Другої віце-міс присвоєно школяркам — Вероніці Ординській з Києва та Олені Хоменко з Дніпропетровська.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

В ІНТЕРЕСАХ СПІВРОБІТНИЦТВА

22 лютого Президент України Л. Кравчук зустрівся з федеральним міністром навколишнього середовища, охорони природи і безпеки реакторів Німеччини Клаусом Тьопфером. Мету зустрічі Л. Кравчук визначив як розширення співпраці в галузі охорони природи і безпеки атомних реакторів.

На зустрічі були присутні міністр охорони навколишнього природного середовища України Ю. Костенко і голова Держатомнагляду України М. Штейнберг.

ЗБОРИ ініціативних груп провело «Республиканское движение Крыма» щодо організації всекримського референдуму, мораторій на проведення якого було накладено Верховною Радою Криму восени минулого року. РДК прийняло рішення звернутися з відповідною вимогою до Верховної Ради Криму.

* * *

21 лютого у Сімферополі і Севастополі відбулися нечисленні мітинги (відповідно близько 400 і 300 чоловік), офіційно присвячені «75-й річниці Радянської Армії і Військово-морського флоту». Піднято прапори колишніх 15 республік СРСР, монархістської Росії, ВМФ СРСР і Республіки Крим. Мітингуючі вимагали відновлення СРСР, називали Б. Єльцина і Л. Кравчука злочинцями. На мітингу у Севастополі звучали вимоги скасувати у місті структури ВМС України, припинити передачі українською мовою на Кримському радіо, заборонити проведення Конгресу українців, а також звернулися до Верховної Ради Криму з вимогою провести референдум з формулюванням: «Чи хотіли б ви перейти під юрисдикцію Росії?»

БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ — ТУРБОТА СПІЛЬНА

У Києві відбулася нарада керівників Центрального управління та регіональних органів Служби безпеки за участю Президента України Л. Кравчука, Голови Верховної Ради І. Плюща, керівників Генеральної прокуратури, Міністерства внутрішніх справ, Державного комітету у справах охорони державного кордону, Комісії Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки.

Учасники наради обговорили ряд гострих проблем практичної діяльності української спецслужби відповідно до вимог законів «Про Службу безпеки України» та «Про оперативно-розшукову діяльність». Серед них — зусилля СБУ, спрямовані на захист територіальної цілісності держави, економічного, науково-технічного та оборонного потенціалу, боротьбу із проявами екстремізму й тероризму.

Президент України висловив свою точку зору з приводу суспільно-політичної та економічної ситуації в Україні, зосередив увагу учасників наради на необхідності об'єднання зусиль правоохоронних органів у гарантуванні національної безпеки.

Прес-центр Служби безпеки України.

7

Знову про ЧМП

Наша газета неодноразово писала про ситуацію, яка склалася у Чорноморському морському пароплавстві. Оцінка справ у ЧМП давалася на основі висновків комісії Кабінету міністрів (див. «ГУ» за 23.12.92 р.). Потім ми надрукували відкритого листа народного депутата України Віктора Пилипенка, який очолював ЧМП протягом кількох років, колишньому виконуючому обов'язки Прем'єр-міністра України В. Симоненку.

Редакція отримала відповідь В. Симоненка, яка друкується нижче, а також витяг з протоколу засідання Комісій Верховної Ради України мандатної і з питань депутатської етики та з питань розвитку базових галузей народного господарства, на якому були розглянуті матеріали, що стосуються роботи Чорноморського морського пароплавства.

Розглянувши подані документи, що стосуються правомірності звільнення народного депутата України В. В. Пилипенка з посади начальника Чорноморського морського пароплавства, протести Генеральної прокуратури від 2.11,92 р. № 23-28960-91, в яких поставлені питання про скасування незаконних актів, Комісії Верховної Ради України мандатна і з питань депутатської етики та з питань розвитку базових галузей народного господарства зробили висновок, що при звільненні В. В. Пилипенка було допущено порушення чинного законодавства, Конституції України та Тимчасового положення про забезпечення діяльності народного депутата.

Комісії вважають за необхідне просити Президію Верховної Ради України, Кабінет міністрів України у відповідності з чинним законодавством, Конституцією України, Законом України «Про статус народного депутата» скасувати Постанову Кабінету міністрів України від 29 вересня 1992 року № 554 про призначення начальником Чорноморського морського пароплавства Кудюкіна Павла Вікторовича та звільнення від цих обов'язків В. В. Пилипенка у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Президія Верховної Ради України 12 лютого 1993 року запропонувала Кабінетові міністрів в десятиденний строк з участю заступника Голови Верховної Ради України В. Б. Гриньова і голів постійних комісій ВР В. П. Рябоконя і М. М. Попова розглянути питання про увільнення народного депутата України В. В. Пилипенка з посади начальника Чорноморського морського пароплавства і про результати повідомити Президію.

Хто сплачуватиме рахунки?

Страйк столичних електротранспортників, попри їхні надії, не паралізував місто. Держадміністрація міста, щоправда, величезними зусиллями, все ж зуміла зорганізувати роботу інших транспортних засобів так, щоб люди, хоча б з лихом та бідою, та могли добиратися до роботи. Проте, як повідомив завідуючий відділом транспорту Київської держадміністрації Віктор Терпило, 330 залучених відомчих та інших автобусів, звісно, не замінять 1349 трамвайних і тролейбусних вагонів, та й автобуси, що працюють на маршрутах, теж мають певний ресурс і додаткові навантаження не витримують.

Минулої неділі, здавалося, держадміністрація і колективи міського електротранспорту досягли консенсусу. На зустрічі, яку організувала Федерація профспілок України, було домовлено: держадміністрація сідає за стіл переговорів зі страйкарями, але за умови, що ті в понеділок, 22 лютого, вийдуть на лінії. Що й скріплено протоколом про наміри, який підписали голова Федерації профспілок України О. Стоян, представник Президента України у Києві І. Салій, представники трудових колективів «Київелектротрансу» Б. Бекаурі, А. Ільницький, А. Кривенко та інші. Інформацію про це було передано увечері по Київському радіо.

Проте у понеділок ситуація не змінилася. Чи представники колективів не мали відповідних повноважень, чи в них плани змінились, але кияни і в понеділок добирались на роботу хто як зумів.

А що ж власник комунального майна, в даному разі електротранспорту — Київрада? Як вона кинулась гасити пожежу у власному домі? Кілька днів поспіль депутати ніяк не могли «дійти» до головної події у місті. І тільки у четвер ввечері засідання сесії Київради розглянуло два проекти свого ставлення до страйку — один із них закликав страйкарів відмовитися від такої акції і сісти за стіл переговорів, щоб розв'язати проблеми цивілізовано.

Другий проект підтримував страйкарів і закликав Президента України... відправити у відставку його представника у Києві Івана Салія. І поки той, як то кажуть, від зорі до зорі їздив від одного парку до іншого, умовляючи страйкарів припинити безглузду боротьбу, декотрі депутати Київради збирали підписи про його відставку.

Учора вранці я попросила Івана Миколайовича висловити свої погляди на ситуацію в місті.

— Думаю, що до вечора на тролейбусних і трамвайних маршрутах відновиться робота. Я побував у всіх парках. Люди там переживають, для них це теж непросто, хоча гасел щодо себе я начитався різних.

— Чому така ситуація склалася?

— Насамперед до цього призвели прорахунки економічних реформ, розрив між цінами і зарплатою, розбій банківської системи.

Та й стрімке розмежування суспільства — одні на «мерседесах» роз'їжджають, а іншим доводиться на тролейбусах та й у кабінах за платню, хоча й вищу, ніж у інших, але ж недостатню, щоб нормально жити.

Зрозуміло, що за нинішньої інфляції має бути індексація зарплати, але ж для всіх, а не тільки для тих, хто дужче наступає на болючу мозолю.

Держадміністрація все це добре розуміє. Ми шукаємо варіанти рішення, щоб вийти з ним до уряду. До речі, чимало їх нам підказали в колективах «Київелектротрансу», а який буде прийнятніший — треба думати. Але думати тверезо, не згарячу.

На час написання цієї кореспонденції опівдні в Києві на маршрути не вийшли ні тролейбуси, ні трамваї. Будемо сподіватися, що гарячі голови протверезіють, аби дослухатися аргументів глави держадміністрації, яка, до її честі, витримала цей недоречний у наш час іспит. Але турбує інше: протистояння Київради і глави адміністрації триває. Навіть за такої екстремальної ситуації, коли щось ділити не тільки недоречно, а й непорядно. У кожному разі, як з гіркотою зізнався Іван Салій, на підтримку Київради він розраховувати не може. Але ж чи треба тут зводити рахунки? І хто їх буде сплачувати?

Валентина ПИСАНСЬКА,
власний кореспондент «Голосу України».

В партіях і рухах

РУХ Є — ПРОСУВАННЯ НЕМА

Дострокове припинення повноважень ВР України та Рад усіх рівнів. Скликання Установчих Зборів для прийняття нової Конституції України та нового виборного закону. Недопущення перегляду постанови Президії ВР України про заборону діяльності КПУ, проведення громадянського процесу з метою розкрити злочини КПРС — КПУ проти українського народу. Активне сприяння становленню структур державної влади, проведення економічних реформ, боротьба з корупцією, злочинністю, з розкраданням державного майна. Протидія будь-яким спробам втягнути Україну до наддержавних структур та вихід з СНД. Протидія номенклатурній «прихватизації» державної власності. Припинення одностороннього роззброєння України. Консолідація українського народу, згуртування національних сил у боротьбі проти сепаратизму, федералізації, за збереження територіальної цілісності України.

Це все — пункти з Декларації Антикомуністичного антиімперського фронту України (ААФУ), всеукраїнський форум якого відбувся минулої неділі в Києві і визначив саме ці завдання нової формації. І коли елементарно уважно вчитатися в цей перелік, то будь-який неупереджений спостерігач помітить, що нічого нового в ньому нема. Тобто рух у політичному середовищі країни відбувся, але ні творчого, ні навіть організаційного поступу не сталося. Бо це рух по колу.

Але, як годиться, спершу про плюси названої акції. Головний з них, безперечно,— це спроба демократичних сил об'єднуватися з однією метою: спільно протистояти прокомуністичним і проімперським тенденціям, які сьогодні загрожують самим підвалинам існування Української держави. Ще один позитив у тому, що «фронтовики» чіткіше визначили супротивників. Це не колишні рядові комуністи чи взагалі прихильники комуністичної ідеї. Про таких Д. Павличко сказав: «Хочуть мати КПУ, нехай створюють і діють, відстоюють свої погляди. Але це має бути партія українських державників, яка не кликала б Україну до повернення в колоніальне становище. Ми — проти відновлення КПУ як колишньої державної структури, що чужа ідеї української державності». Чи можливо це? На жаль, досвід свідчить про правильність марксистського: у пролетарів нема держави, а комуністи як їхній «передовий авангард», певно, теж не можуть думати інакше, їм «світове братерство» ввижається. А коли до нього далеко, то хоч Союз би відновити...

Отже, про необхідність єднання говорили всі, навіть єдиний (якщо не брати до уваги «партійних» членів Президії ВР В. Яворівського та Д. Павличка) представник керівництва країни віце-прем'єр М. Жулинський, але в намаганнях об'єднатися демократи, на жаль, не змогли вирватися з того порочного кола, коли всі заклики до єднання зворотно пропорційні об'єднавчим тенденціям. По-перше, хоча б тому, що ААФУ, будучи політично й ідеологічно різноманітним, почав колотися ще до початку конкретної спільної роботи. Від нього, зокрема, відійшли «Нова Україна», Ліберально-демократична партія України, Партія зелених України тощо. Вони вважають, що безпосередньої комуністичної загрози Україні сьогодні нема. Про готовність співпрацювати з будь-ким, хто за незалежну Україну, але поки що проти активної співпраці з ААФУ, вже на форумі заявив лідер Української консервативної республіканської партії С. Хмара. Він вважає, що загроза Україні не в парламенті, а в президентській структурі, бо саме Л. Кравчук підписав угоди про СНД, дагомиську, ялтинську, без згоди парламенту розпорядився вивезти з України тактичну ядерну зброю тощо.

По-друге, попередній досвід (НРУ, КНДС тощо) свідчить: спроби координувати діяльність демократів вдаються тільки «знизу» (бо їх мало на місцях), а «нагорі» лідери сваряться. Форум не став винятком: коли співголова Всенародного руху України В. Іськів зайняв місце в робочій президії форуму, його покинув заступник голови НРУ О. Лавринович. Оця взаємна «політична алергія», на мій погляд, не дозволила ні чіткіше сформулювати статус ААФУ, ні намітити конкретні заходи у виконанні фронтівських завдань. Більшість лідерів і делегатів визначили, що ААФУ — це не організація, а об'єднання для виконання конкретних завдань, яке існуватиме доти, доки Україні загрожуватимуть. О. Лавринович, як відомо, заявив, що фронт — це «готовність свідомих громадян відстоювати незалежність України». Єдине, про що фронт не подумав, як перебороти знову ж таки марксистське «буття визначає свідомість», і зробити так, щоб наше буття підкріпило нашу свідомість. Михайло Булгаков якось написав: «Важко вшанувати, похмуро дивлячись на свинячу відбивну». Про ситих сказано, а що говорити про голодних, які, на жаль, далі ковбаси перспектив не бачать. Вони теж наша «сьогоднішня реалія», яку дуже вміло використовують різні «слуги народу», хоч як би не хотілося це визнавати...

По-третє, те, про що попереджали і «ГУ» (за 6 лютого ц. р.), і ліберали, виходячи з ААФУ, стає реальністю. А саме: на 28 лютого призначено форум політичних опонентів наших демократів. Вони теж зберуться в Палаці «Україна», щоб піти на свій «фронт» за ідеали соціалізму й названого вже «світового братерства». Отже, незабаром ще однією реальністю України можуть стати два табори, що ворогують між собою, а це аж ніяк не сприятиме загальній стабільності. І йтиметься, як на мене, не про нормальне структурування суспільства на протилежні політичні полюси, бо загальний фон в Україні для цього дуже несприятливий. Та і ідеологічні засади опонентів, повторюю, дуже вже різні: одні — за Україну незалежну, другі — за напівзалежну. Тож Україна — справді в небезпеці, й ситуацію можуть виправити тільки люди, зберігши індиферентність до політичних суперечок і не допустивши масових конфліктів. Це й буде доказом того, що 1 грудня 1991-го ми не помилилися.

Володимир СКАЧКО,
оглядач «Голосу України».

Економіка

КРИК ПІВНЯ РАНКУ НЕ РОБИТЬ

Нотатки з конференції

Два дні у Києві працювала національна науково-практична конференція «Проблеми розвитку кредитно-банківської системи України».

Делегати більш як від сотні комерційних банків з усіх регіонів України зібралися, щоб разом з представниками парламенту, уряду, президентської команди, Національного банку та провідними вченими нашої держави проаналізувати **проблеми банківської справи та виробити** програму створення сприятливих умов для ефективного її функціонування й розвитку, стандартизації банківської системи та інтеграції у світову економіку.

Без банківської підтримки, розумної інвестиційної політики всі проекти розвитку економіки стануть лише прожектами — такий був зміст звернень до делегатів конференції заступника Голови Верховної Ради України Володимира Гриньова та віце-прем'єр-міністра, міністра економіки Віктора Пинзеника. Останній, зокрема, проаналізувавши справи в економіці в цілому, особливу увагу звернув на декрети уряду щодо валютного регулювання і попросив банкірів допомогти в підготовці інших документів, пов'язаних зі сферою грошового обігу.

Виступ голови правління Національного банку України Віктора Ющенка був присвячений впливові дій НБУ у сфері грошово-кредитної політики на розвиток банківської системи України.

Законодавче і нормативне регулювання банківської діяльності, стан і перспективи розвитку банківської системи, технічні аспекти банківської справи, взаємодія НБУ і комерційних банків, проблеми формування ресурсів та кредитно-інвестиційна діяльність, вдосконалення зв'язків, розрахунків і нові види послуг — ось коло питань, навколо яких точилися дискусії на секційних засіданнях.

Пропозиції учасників щодо їх розв'язання проаналізували і класифікували за напрямами. Їх дуже багато, оскільки білих плям в українському законодавстві ще немало. Але, як сказав один із доповідачів, крик півня ранку не робить, отже, сама лише достатність законів не зможе виправити ситуації в економіці. Потрібно прийняти нормативний акт (доповнення до Закону «Про банки і банківську діяльність»), що визначатиме правові, юридичні, економічні засади функціонування кредитно-банківської системи. Мають бути чітко окреслені й розмежовані функції Національного і комерційних банків. Зокрема, на думку представників останніх, НБУ має забезпечувати стабільність національної валюти, регулювати обсяг грошової та кредитної маси, що є в обігу, встановлювати валютні курси і процентні ставки, регулювати діяльність комерційних банків через політику рефінансування.

Для участі комерційних банків в експертизі нових законодавчих актів запропоновано створити асоціацію комерційних банків.

Важливим питанням, розв'язання якого забезпечить роботу банків і їх зв'язки з міжнародними фінансовими організаціями, скоординує діяльність і вирішить проблему розрахунків та інформаційного забезпечення, є розробка програми комп'ютеризації. В той час як у Росії та Казахстані вже давно над цим працюють експерти фірми SIEMENS NIXDORF, практично завершуючи реалізацію проектів, Україна ще не визначилася, кому цю справу доручити. Навіть сучасне обладнання є проблемою фінансових установ. Коли під час перерви в роботі конференції директор експоцентру фірми «ЗовнішЕкспоБізнес» Валентин Соколовський запросив делегатів до виставочного залу, де саме закінчувала роботу виставка «Банк і офіс», деякі експоненти за годину підписали стільки ж контрактів, як у попередні п'ять днів роботи виставки.

Одне слово, проблем у наших банків вистачає. Якщо конференція допоможе розв'язати хоча б десяту їх частину, доцільність проведення таких заходів безсумнівна. Та найголовніше, напевно, те, що банкіри зібралися разом і узгодили свої дії. Як висловився заступник голови правління АБ «Інко» Олег Сениговський, не має значення, де північ, важливо, щоб на запитання «Де північ?» ми всі показали вам в один бік. У заключному слові голова оргкомітету конференції народний депутат Олександр Сугоняко запевнив делегатів, що всі їхні пропозиції буде передано Президентові України, до Верховної Ради та уряду.

Андрій БОЄЧКО,
Володимир СНІТКО.

Точка зору

ФАЗИ МІСЯЦЯ І НАДОЇ МОЛОКА

РОЗДУМИ ЕКС-ПРЕМ'ЄРА З ПРИВОДУ НИНІШНЬОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СИТУАЦІЇ

НАША ЕКОНОМІКА і держава в цілому опинились у вкрай тяжкій ситуації. Будьмо відверті: ми пожинаємо гіркі плоди курсу, який проводився останні два з лишком роки. Платимо таку високу ціну за те, що не прислухались до голосу тих, хто давно застерігав, до чого призведе нас «шокова терапія», спроба «одним махом» перейти до ринку, перестрибнути у «світле капіталістичне майбутнє». Розплачуємося за нерозважливі експерименти, насилування економічних законів, за передчасну відмову від державного регулювання економіки.

Найсумніше тут те, що була можливість цього не допустити, що за фактичний розвал народного господарства, за розрив економічних зв'язків з Росією та іншими державами Співдружності, за наслідки так званої «лібералізації» цін і тотальної приватизації розплачуються не ті, хто нав'язав і проводив цей курс, — розплачується народ, котрий через наївність їм повірив і більшість котрого поставлена на межу фізичного виживання.

На жаль, і сьогодні знаходяться політики, які намагаються нас переконати, що «нічого страшного не сталося», треба тільки «ще трошки потерпіти», але йти тим само курсом.

Мені зрозумілі тривога і стурбованість багатьох народних депутатів катастрофічною ситуацією, фактичним самоусуненням Верховної Ради від докорінних питань життя держави, перш за все — економіки. Стурбованість тим, що впливові сили штовхають уряд на той само шлях, яким ішов попередній склад Кабінету міністрів і який завів нас у безвихідь.

Невже хтось усерйоз думає, що й цього разу Верховній Раді вдасться уникнути відповідальності, якщо й надалі проводитиметься такий політичний курс?

Що ж треба робити в ситуації, яка склалася?

Перше — це відновити нормальні економічні відносини з іншими державами СНД, і перш за все з Росією, позбутися комплексу якоїсь неповноцінності, образливості, прагнення завжди і в усьому винуватити інших, не помічаючи й нашої провини. Як можна критикувати Росію за ціни на нафту, газ, коли Україна практично припинила поставку їй продовольства? (Наприклад: молока у 1989 році Україна поставляла в союзний фонд більш як 3,5 мільйона тонн, в 1992 році — 240 тисяч тонн, тобто у 15 разів менше. М'ясо: в 1989 році — 606 тисяч тонн, в 1992 — 161 тисячу тонн, або майже в 4 рази менше. Яєць у 1989 році — більше 1,5 мільярда штук, у 1992 році — 175 мільйонів штук, або майже у 9 разів менше).

Чи треба нам кидатися гучними словами, називати когось Слоном, когось Моською, зображувати Росію, де живуть такі ж люди, як і на Україні, імперією, заявляти, що «Україна загине першою, а Росія другою»? Так, Україна може загинути, Росія — навряд. А я не хочу гинути. Хочу, щоб жили наші діти й онуки, жив і процвітав мій народ.

Тому необхідно негайно домовитись про встановлення курсу карбованця і рубля і механізм його узгодження, а також про розрахунки між нашими підприємствами, а не про передоплату. І це першочергове завдання уряду. Не вирішать це питання — настане параліч економіки.

Сьогодні це — головне завдання.

Друге. Час спуститися на грішну землю, не лякати себе і інших демагогічними та популістськими лозунгами, припинити схоластичні розмови про реформу, перехід до ринку, приватизацію, приватну власність на землю, лібералізацію, ваучеризацію тощо. (До речі, все оповивається мудрованими іноземними словами, мало зрозумілими народові).

На Заході, в усіх капіталістичних країнах, давно вже зрозуміли, що ніякого ринку не може бути без товарів, без розмаїття форм власності, без здорової конкуренції, що справа, врешті-решт, не у формі власності. Відомий американський економіст Дж. Гелбрейт, відповідаючи на запитання: «Що передати ринкові?», писав: «У кінцевому підсумку не так уже й важливо, чия це буде власність. У капіталістичному світі підприємства зазвичай належать власникам акцій, невідомим адміністрації підприємства. Ніщо істотно не зміниться, якщо їх власником, як буває в багатьох випадках, буде держава. Важливо, щоб працівники отримували достатню винагороду за успіх і покарання за невдачі». Інакше кажучи, всі підприємства, незалежно від форми власності, мають бути поставлені в однакові правові умови, мати реальну господарську самостійність і нести повну відповідальність.

Світовий, та й вітчизняний досвід свідчить про те, що тільки нарощування виробництва, збільшення національного доходу є основою здорової економіки, підвищення життєвого рівня населення, ефективного функціонування ринкових відносин.

І доки не візьмемось по-справжньому за організацію виробництва, не змінимо ті негативні тенденції, про які тут говорилось (національний доход упав за два роки більш як на 20 процентів), усі наші балачки про перехід до ринку, про стабілізацію залишаться балачками. На жаль, ця тема звучить дуже слабко і в промовах керівників нового уряду. А в плані дій уряду на 1993 рік нема навіть розділу про бюджет, не кажучи вже про те, що він навіть не представлений. Невідомо, що ж приймала до відома Верховна Рада України.

Третє. Реальна ситуація сьогодні така, що нашого національного доходу ледь вистачає навіть на енергоносії.

Тому треба чітко визначитися в пріоритетах, на яких зосередити наші ресурси й зусилля, а також від чого можемо тимчасово відмовитися (наприклад, збільшення виробництва автомобілів, пилососів, ембріонів тощо, тобто того, без чого народ може прожити).

Стосовно пріоритетів, то це мають бути:

по-перше, енергоносії (включаючи переробку нафти);

по-друге, проблеми сільського господарства, і перш за все хліб (насіння, мінеральні добрива, гербіциди й пестициди), все, що пов'язане з ветеринарією, переробкою сільгосппродукції;

по-третє, медикаменти;

по-четверте — деякі товари народного споживання.

І на це мають бути спрямовані наші кредити й пільги.

І про це повинні всі знати.

Якщо ж і надалі будемо замість того, щоб займатися вирішенням необхідних завдань виробництва, виконувати поради лікарів-економістів і проводити політику «гіпервільних» цін, вважаючи, що вільні ціни стабілізують економіку, то не тільки не досягнемо стабілізації, а дійдемо до того, що всім доведеться ходити в костюмах Адама і Єви, а потім радітимемо кожним пошитим трусам.

Ні в якому разі не можна допустити розгону колгоспів, до чого нас ось уже кілька років посилено штовхають «аграрії з асфальту». Їх не бентежить навіть те, що самі колгоспники в переважній більшості не хочуть іти з колгоспів, бо розуміють, що руйнування колгоспів напевне обернеться голодом і крахом держави. Вже нині ми стоїмо на межі введення карткової системи.

Четверте. Пора також, нарешті, зрозуміти, що реформу не можна здійснювати частинами — проблеми слід вирішувати в комплексі і підкріплювати добротною нормативною базою.

І перш за все необхідно здійснити глибоку реформу структури заробітної плати та системи ціноутворення. Конкретно мова іде про зміну структури заробітної плати, щоб вписати у систему ринкових відносин і оплату праці, і утримання житла, комунального господарства, транспорту, сфери послуг тощо, відповідно зменшивши громадські фонди споживання і збільшивши заробітну плату та пенсії, тобто при збереженні гарантій соціально незахищених верств населення (пенсіонерів, інвалідів, учнів тощо).

Наших людей глибоко обурюють кричущі факти корупції, грабування держави за рахунок махінацій з нафтопродуктами, металами і под. Обурюються і керівники держави, і більшість депутатів.

Але ж самі створили таку систему, коли «підприємливі», так би мовити, люди різними правдами і неправдами добиваються кредитів під зарплату, скуповують на них сировину, інші ресурси, реалізують їх за долари, котрі затим міняють за фальшивим курсом на карбованці і живуть не тужать.

Справді. Досить продати 10 тисяч тонн металу по 200 доларів за тонну, отримати 2 мільйони доларів, обміняти їх на карбованці і направити 2 мільярди карбованців (не зароблених) на виплату зарплати і т. д.

За розрахунками віце-прем'єра Віктора Пинзеника, національний доход у 1993 році складе 11,2 трильйона карбованців. Наша мінімальна потреба в нафті — 40 мільйонів тонн (було 56 мільйонів тонн у 1989 році) по 120 доларів США за тонну — світові ціни. Отож необхідно 4,8 мільярда доларів США, а за курсом чорного ринку — 2000 карбованців за долар — 9,6 трильйона карбованців. Зіставте цифри: 11,2—9,6.

Значить, треба не просто обурюватись, а створити таку систему, яка б виключила можливість наживи.

І ще одне у зв'язку з цим. Нам не обійтись без системи державних дотацій на енергоносії та продукти тваринництва. Так робиться в багатьох, навіть багатих, країнах. Інакше «супергіперінфляції» ми не уникнемо.

Як тут не згадати мудрі слова американського президента Франкліна Рузвельта про те, що «жодна нація не може існувати, наполовину збанкрутувавши», і що, не банкові та біржові махінації, а реальна праця створює добробут народу!

Окремо хотів би сказати про будівельний комплекс. Ми вже дорого заплатили за послаблення уваги до цієї життєво важливої галузі. Скорочення обсягу інвестицій перейшло усі мислимі й немислимі межі. Будівельна індустрія розвалюється, промисловість будматеріалів у занепаді. Якщо в 1989 році було введено 19,5 мільйона квадратних метрів житла, то минулого року — лише 13,5 мільйона. Розвиток соціальної сфери практично припинився. Ситуація погіршується з кожним днем.

І я просто не можу зрозуміти, як у такій обстановці могла народитися ідея ліквідувати будівельні концерни й корпорації, по суті, підірвати централізоване управління будівельним комплексом і ввести податок на добавлену вартість на будівництво житла?

А кому невідомо, що держапарат ось уже два роки практично не працює? Та і як він може працювати, коли співробітники міністерств і відомств уже 3 чи 4 рази попереджувались під розписку про можливе звільнення (скорочення штатів) через кілька місяців!

Тепер затівають нові реорганізації, замість главків з'являються департаменти чи ще щось великорозумне, винаходять інші структури й посади. Але що це дасть? Адже все це на справи впливає менше, ніж фази Місяця на надої молока.

То чи не час угамувати реорганізаційну сверблячку? Припинити вакханалії з перейменуванням вулиць, площ, з заміною вивісок (чомусь із заміною російської мови на англійську).

Не можемо не рахуватися і з тим тяжким становищем, в яке поставлені нині наша наука і культура. Втрачають свої позиції навіть провідні наукові колективи, котрими багато років пишалась Україна, руйнується їхня матеріальна база. Фактично погублене українське кіно. Жахливі удари завдано пресі. Книжковий ринок заповнила порнографія, бульварні видання, які пропагують жахи, насильство, аморальність. Торгівля книжками майже повністю перейшла від держави в руки спекулянтів.

Чи ж до такого відродження культури ми прагнули? Чи, може, хтось вважає, що, проголосивши створення двох десятків «академій» і перейменувавши педінститути на університети, а школи-руїни на ліцеї, потішивши самолюбство місцевих гетьманів, ми справді зрушили науку, освіту, культуру?

Невже хуторянські амбіції так затьмарили розум, що ми відірвались від реального життя?

Адже втрачаємо культуру, підривається моральне здоров'я науки, її інтелект. Нація дичавіє. Якщо бути відвертим, то треба сказати: ми здійснюємо злочин перед своїм народом, його майбутніми поколіннями. А уряд скорочує витрати на соціальну сферу й освіту.

До речі, час прислухатись і до законних вимог мільйонів громадян і надати, нарешті, статус державної, поряд з українською, і російській мові.

Якщо хочемо по-справжньому, а не на словах, бути європейською державою, то давайте і такі питання вирішувати по-європейськи, як, скажімо, у Фінляндії, Швейцарії, Канаді та інших.

Ситуація складна, надзвичайна. І коли тверезо подивитися дійсності в очі, то треба сказати, що народ наш у масі вже не той, що був ще півтора-два роки тому. Він уже розібрався, хто є хто, і добре розуміє, хто і як його обдурив, обіцяючи усілякі блага. Не враховувати цього не можна.

Гадаю, було б серйозною помилкою також не рахуватися з думкою господарників, перш за все керівників великих підприємств усіх галузей. А вони, як видно останнім часом, одностайні в негативному ставленні до розриву господарських зв'язків, непродуманого виходу з рубльової зони, наївних розрахунків на швидке «входження в Європу».

Час припинити безплідні дискусії, не розпалювати пристрасті, не займатися пошуками «ворогів». Справа, конкретна справа і практичні результати — ось що нам потрібно, коли ми всерйоз дбаємо про благо народу і процвітання нашої України. І справа з урахуванням наших реалій і можливостей.

Віталій МАСОЛ,
народний депутат України.

Наболіле

Ми нагодуємо Україну, якщо...

Пишу цього листа від імені фермерів Дніпропетровської області напередодні з'їзду наших колег з усієї України.

На обласній конференції фермерів обговорення наших проблем проходило, м'яко кажучи, надто бурхливо. Думаю, що така ж атмосфера пануватиме і на республіканському з'їзді у Києві. Бо сказати нам є що. І перше: «Ми нагодуємо Україну, якщо...» А от за цим «якщо» стоїть безліч невирішених проблем, які можуть просто знищити фермерство. Не буду казати про ставлення до фермерів з боку керівників колгоспів і радгоспів. Слава Богу, в нашій області представник Президента України уважно прислухався до наших потреб, надає усіляку допомогу фермерам. Гріх скаржитися мені і на керівництво Магдалинівського району, де живу і працюю. Тут вже давно зрозуміли, що фермер не женеться за терміновою вигодою, не сидить на шиї у батьків району, а працює від зорі до зорі на власній землі.

Фермерство я б ще назвав природною екологічною нишею землевласника і виробника продуктів, первинним осередком нового класу селян, який тяжіє до кооперування і акціонування на основі загальнолюдських принципів. Саме цей осередок вимагає, як немовля, особливої уваги і турботи з боку держави, а головне — чіткої організації своєї життєдіяльності з боку уряду.

Якщо комусь здається, що далі підуть тривіальні прохання про допомогу технікою, паливом, насінням, то помиляються. За недовгі роки свого існування фермерство трохи змінило, хоча й розвивалося на одній і тій же землі, в одних і тих же економічних умовах, що і колгоспно-державні господарства. Але ми не мали тих переваг у постачанні, які мають колгоспи і радгоспи. І все ж вистояли. З великими проблемами, але сіємо, збираємо врожай, виробляємо м'ясо, продаємо все це, знову купляємо бензин, насіння, техніку...

Але після різкого подорожчання паливно-мастильних матеріалів кожний з фермерів опинився на межі банкрутства. А нас ще й податками так придавили, що дехто не витримає їх і махне на фермерство рукою. Адже прогресивні декрети уряду немовби говорять: «Якщо ти тримаєш п'ять бичків і десять свиней, три десятки курей і тягнеш корм з колгоспного поля або з колгоспної ферми, щоб прогодувати їх, то будеш мати пільги у сплаті податків з громадян. А якщо став фермером, узяв землю і виростив ці корми сам, вклавши за нинішніх часів у це величезні кошти, то маєш платити, як фермер — юридична особа, набагато більші податки, ніж фізична особа». Не думаю, що держава і суспільство збагатіють від того, що я сплачую податок від прибутку за використання якихось корпоративних прав засновника.

Не подумайте, що я вимагаю зовсім відмінити оподаткування фермерів. Ні. Але в цьому ділі треба навести елементарний порядок і зробити це з позицій доцільності. Бо на місцях пільги, надані фермерам, фінансові органи трактують по-своєму.

Було б добре, якби Міністерство фінансів своїми інструкціями роз'яснило, як діють передбачені законом і декретами уряду пільги в оподаткуванні фермерів. Було б розумно з боку уряду внести у декрет «Про прибутковий податок з громадян» пільги з оподаткування членів фермерських господарств. Тоді б фермери з упевненістю сказали: «Ми нагодуємо Україну».

Віктор ШЕВЧЕНКО,
фермер.

Магдалинівський район,
Дніпропетровська область.

ЄДНАННЯ

Три дні у Києві тривала І Всеукраїнська конференція керівників національно-культурних товариств. В ній брали участь голови товариств, представники обласних і міських держадміністрацій, які займаються проблемами міжнаціональних відносин, діячі культури, керівники громадських організацій і відомств, народні депутати, діячі культури. Делегати конференції обговорили стан та перспективи розвитку національних меншин, завдання і можливості Фонду розвитку культур національних меншин України. Учасники висловились за створення окремого міністерства, яке б займалося суто проблемами народностей, етносів, які проживають в республіці. Закінчилась конференція концертом професійних і самодіяльних колективів різних національностей «Вінок дружби», який відбувся в концертному залі Державного центру «Український дім».

НА ЗНІМКУ: учасники конференції.
Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Коротко

ГОЛЛАНДІЯ ДОБРЕ ПІДГОТУВАЛАСЯ ДО ВІЙНИ З СРСР

Зокрема, запаслася чудовими розбірними шпиталями для надання першої допомоги. Тепер, коли війни не буде, а СРСР розпався, директор Центру «Другий Світ» Роберт ван Ворен, який свого часу активно виступав на захист наших дисидентів, передає в дар Україні три тисячі кубічних метрів медичного обладнання. 23 лютого прилітає перший літак з допомогою для психічних лікарень. У березні — для найбідніших лікарень України. Міністр оборони Костянтин Морозов пообіцяв надати військово-транспортні літаки для перевезення вантажу. Голова Руху В'ячеслав Чорновіл, до якого, власне, і звернувся пан ван Ворен, взяв на себе відповідальність за розподіл подарованого. З огляду на це, Рух звертається до комерсантів з проханням не брати на перепродаж голландські медикаменти. І про всяк випадок, збирається передати до МВС списки з переліком подарованих препаратів.

Наталя ФІЛІПЧУК.

ДИТЯЧА ЛІКАРНЯ З ГОТЕЛЮ

150 мільйонів карбованців виділив Кіровоградський міськвиконком на придбання медичної апаратури та інвентаря для міської дитячої лікарні. 1 березня лікарня почне переїжджати в добротне приміщення колишнього готелю «Добруджа», яке їй після довгих дебатів «подарували» депутати міськради.

— Зроблено тільки початок доброї справи,— сказав заступник голови міськвиконкому Микола Чигрин.— На виділені кошти вже почали закуповувати найновішу апаратуру. Крім цього, дитячій лікарні щомісяця виділятимуть ще по 5 мільйонів карбованців.

Не забули й про персонал. Частину, за бажанням, перевели в готелі «Київ», «Україна», «Європа». Решта залишилася працювати в лікарні.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

ВИЙДУТЬ В МОРЕ БУРОВІ

Плавучі бурові вже монтуються на території миколаївського суднобудівного заводу «Океан» спеціалістами заводу «Красные баррикады», який орендує тут виробничі площі. Установки замовило українське виробниче об'єднання «Чорноморнафтогазпром», яке збирається шукати родовища нафти і газу у прибережному шельфі Чорного моря.

Монтажники з Росії й геологи з України порозумілись і працюють з обопільною вигодою. Їх завдання — якнайшвидше вивести плавучі бурові у море.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

ЗДОРОВ'Я ЧОРНОБИЛЬЦІВ

У першій Луцькій міській поліклініці відкрито спеціалізований центр медичної допомоги і реабілітації для ліквідаторів аварії на ЧАЕС та осіб, евакуйованих із 30-кілометрової зони. Центр оснащено сучасною апаратурою. У ньому зможуть пройти курс лікування і реабілітації в умовах денного стаціонару близько тисячі волинян.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Луцьк.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння почесного звання «Заслужений працівник сфери послуг України»

За значний внесок у розвиток газового господарства, особисті заслуги у проведенні газифікації сільських населених пунктів, впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу присвоїти почесне звання «Заслужений працівник сфери послуг України» МАЦЯЛКУ Михайлу Васильовичу — голові Української газової корпорації «Укргаз».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
22 лютого 1993 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Болгарія

Призначити ВОРОБЙОВА Олександра Костянтиновича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Болгарія.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
19 лютого 1993 року

Що почім

ВЕЛИКІ ПРОБЛЕМИ МАЛОГО БІЗНЕСУ

У гості до віце-президента Спілки малих підприємств України Бориса Якусевича мене привели чутки про те, що Декрет уряду про впорядкування діяльності підприємницьких структур, створених за участю держпідприємств, багато керівників сприйняли як директиву розривати установчі договори й контракти. Скажу одразу: Якусевич підтверд[illegible] чутки переконливими фактами, попрохав через газету з[illegible]кати малі підприємства, а їх в Україні нині близько 80 тисяч, шукати пораду й захист у їхній професійній Спілці.

Дуже вдало знайшовся ще один співбесідник — директор агрофірми «Лелека», що у Верхньодніпровську. Фірми, створеної два роки тому трьома фізичними особами, обіг її складає десятки мільйонів карбованців на рік. Думкою Євгена Чуприни неможливо нехтувати вже тому, що за масштабами, обсягами виробництва, планами на найближче майбутнє його господарству в Україні немає рівних. А конкурентів в СНД — на пальцях перерахувати. Почалася наша розмова з Євгеном Чуприною трохи несподівано. Він звернувся до членів уряду шевченковим стилем: «Аби ви знали, паничі, Як люди плачуть живучи, То ви б елегій не творили, та марне Бога б не хвалили»...

Втім, на думку Євгена Чуприни, нинішні декрети не тягнуть навіть на елегії. Ну хіба що навіюють той же сум. Якщо, наприклад, вимога Кабінету міністрів перереєструвати всі МП до 1 квітня внесла певну розгубленість у нестрункі лави підприємців, то регламентація бартерних угод, квотування й ліцензування посіяли справжню паніку. Євгена Чуприну та його команду, які поставили собі за мету відродити «глибинку», зрозуміти можна. Десь в Бурятії залишилися відрізаними скибами три дочірні підприємства «Лелеки» із заготівлі й переробки деревини для будівництва ферм й котеджів у Верхньодніпровську. Незважаючи на те, що за їхній рахунок до України надходять десятки тисяч кубометрів пиломатеріалів, урядове вето на реекспорт не дозволяє відправити до Сибіру українським заготівельникам навіть тютюн, не те що цукор чи механізми д[illegible] лісопереробки. «Лелека» [illegible]ться, як впіймана у сітку риба. Його врожай, зібраний з 250 гектарів агрофірмового саду, сьогодні гине через відсутність обладнання для ефективної переробки фруктів. Через міжнародний центр «Інтегро», який є насправді віконцем у світ для малого бізнесу України, уклали контракт на постачання потрібного обладнання, але без квот немає ліцензій, а ліцензій немає без квот. Ті 9 мільйонів карбованців, які «Лелека» повинен був мати у своєму дзьобі у 1991 році для того, щоб міцно ст[illegible] на ногах, вже перетворил[illegible] за словами Чуприни, на [illegible] мільйонів. А йдеш прохати кредит — дають під ставку 120—150 відсотків.

— Мені б обіговість коштів таку, як у тих, хто торгує гумкою, але ж я будую, вирощую, виробляю, — каже роздратовано Чуприна.

Дійсно, малий бізнес має сьогодні великі проблеми. Не вистачає підзаконних нормативних актів ледь не до кожного декрету, який виходить зі стін уряду. Важко з цим не погодитися, якщо факти переконують. Адже й не думали ставити хрест на малих підприємствах, створених на державному грунті. Але в тому ж Верхньодніпровську керівники експериментального заводу тут саме закрили виробництво по виготовленню шпалер, і всьому східному регіонові нині хоч купонами стіни обклеюй.

Сергій ВЛАД.

Київ.

Реалії

ГРАБІЖНИКИ ЗАЛІЗЛИ І ПІД ЗЕМЛЮ

Отже, 25 лютого шахти Луганської області, напевно, стануть. Про це заявили профспілки працівників вугільної промисловості і незалежна профспілка гірників. Працювати немає чим: не вистачає лісу, металу, канатів, засобів механізації. Немає грошей на зарплату, яка, до речі, впала у порівнянні з груднем минулого року. Два вугільних об'єднання з дев'яти виконали план, але й вони — жебраки: на рахунку ні копійки. Колектив шахти «Никанор» передового виробничого об'єднання «Луганськвугілля» вирішив відмовитися від січневої зарплати — банк кредитує під неї гроші під 95 процентів на місяць.

— І це не межа, — говорить співголова регіональної спілки страйкових комітетів Донбасу Степан Савюк, — щойно, на нараді генеральних директорів вугільних об'єднань було оголошено, що грабіжницький банк дає гроші на зарплату тим, хто кожного дня ризикує життям, під 150 процентів!

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганськ.

Презентації

АЛЛО, АМЕРИКО!

Як ми вже повідомляли, у Львові відкрито першу міжміську цифрову автоматичну телефонну станцію. Під час урочистого церемоніалу за участю керівників фірм-партнерів, міністра зв'язку України О. Проживальського представник Президента у Львівській області С. Давимука поговорив по телефону з Надзвичайним і Повноважним Послом України в США О. Білорусом, який привітав львів'ян з видатною подією.

Устаткування станції — на рівні найвищих світових стандартів. Високоякісні телекомунікації мають велике значення для розвитку України, а львівська станція, як наголошували усі зацікавлені сторони, стане своєрідним вікном у світ. УТЕЛ — спільне українсько-американсько - голландсько - німецьке підприємство, має намір закуповувати обладнання, яке виготовляють на спільних підприємствах України, і таким чином сприяти освоєнню нових технологій. УТЕЛ також займатиметься модернізацією місцевого зв'язку, впродовж двох років замінить в усіх обласних центрах міжміські телефонні станції.

ВІДГУКНІТЬСЯ

Книгу «Парад Перемоги 24 червня 1945 року» творить молоде покоління. Майорові космічних військ М. Трухіну тільки 42 роки, і він найстарший в авторському колективі. Але сьогодні колектив звертається по допомогу до учасників Параду, зустріч з якими планується провести в Москві 9 травня, а також до родичів вже померлих воїнів. Автори хочуть дати фоторепортажі, списки 33 тисяч учасників, окремі біографії, навіть свідчення про льотний і технічний склад Повітряного Параду Перемоги, що не відбувся.

Основний документ, що засвідчує участь в Параді Перемоги,— посвідчення до медалі «За перемогу над Німеччиною» в обкладинці червоного кольору, вручене з 5 по 23 червня 1945 року (це стосується фронтовиків). Для решти: бланк подяки за участь в Параді Перемоги; Архівні довідки про участь.

Окрім того беруться до уваги будь-які заявки, оскільки всі їх буде звірено з архівними документами Центрального Архіву Міністерства Оборони.

Адреса: 143040, Московська область, м. Голіцино-2, вул. Перемоги, 22, кв. 66. Трухіну Миколі Анатолійовичу. Московський телефон 590-02-41.

Знак біди

СЕНСАЦІЯ В ЧЕРКАСАХ

Колишній секретар парткому Анатолій Хижняк, звільнений з-під варти у США, де його запідозрювали у спробі зґвалтування за нез'ясованих обставин, заарештований у рідних пенатах. Цього разу — за хабарництво. Генеральний директор цього ж підприємства ВПК Алім Чабанов, у минулому народний депутат СРСР, звільнений з посади згідно з наказом міністра Антонова.

За розбазарювання багатомільйонних валютних коштів, виявлене на «Роторі», обласна прокуратура порушила кримінальну справу, ведеться слідство.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Правління і колектив Пенсійного фонду України з глибоким сумом повідомляють про раптову смерть першого заступника голови правління Фонду
НАКОНЕЧНОГО
Петра Леонідовича
і висловлюють глибоке і щире співчуття дружині Неллі Станіславівні і родичам покійного.

ЯК ПРАЦЮЄМО — ТАК І ЖИВЕМО

Інформація до роздумів

Один з найважливіших макроекономічних показників розвитку народного господарства — зростання національного доходу, який являє собою чисту продукцію галузей сфери матеріального виробництва. За останні роки динаміка національного доходу, визначеного у порівнянних цінах, була такою (в %):

Галузі матеріального виробництва	Відповідний рік до попереднього 1990	1991	1992	1992 до 1989
Промисловість	**99,2**	**91,5**	**89,9**	**81,6**
Сільське господарство	**93,0**	**81,2**	**88,7**	**67,1**
Будівництво	**100,5**	**93,0**	**71,6**	**66,9**
Транспорт і зв'язок	**87,8**	**84,2**	**79,0**	**58,4**
Галузі сфери обігу	**106,2**	**90,0**	**74,6**	**71,3**
Інші галузі	**86,5**	**67,9**	**45,6**	**26,8**
Все народне господарство	**96,4**	**86,6**	**84,0**	**70,1**

На Україні до 1989 року національний доход щорічно зростав, а з 1990 року почався його спад, особливо помітний в 1991 році. Внаслідок такої негативної тенденції національний доход 1992 року становив лише 2/3 від його найвищого (1989 рік) рівня. Основною причиною такого зменшення національного доходу було скорочення обсягів продукції у всіх галузях матеріального виробництва (перш за все в промисловості та сільському господарстві), що призвело до падіння валового суспільного продукту на 27%. Поряд з цим зменшилась на 25,8% продуктивність праці, в той час як матеріалоємність продукції зросла на 7%.

В розрахунку на душу населення і в цінах 1991 року вироблений національний доход становив у 1989 році 5190, а в 1992 році — 3613 укр. крб.

Поглиблення кризових процесів в економіці України проявляється в тому, що в січні поточного року порівняно з відповідним періодом минулого відбулося зменшення валового суспільного продукту на 15%, національного доходу — на 16, продуктивності суспільної праці — на 14%.

Мінстат України.

Коротко

У КОЖНОГО — СВІЙ БІЗНЕС

Як повідомила газета «Таврические ведомости», у передмісті Севастополя знайдено кілька тонн викинутих лимонів. Вони були закуплені у Туреччині комерційною фірмою «Дім Волкових». Під час транспортування морем лимони дещо попсувалися. Комерсанти вирішили, що краще їх викинути на звалище, аніж продавати дешевше і тим самим збивати ціни на плоди, які ділові люди реалізують по 200 карбованців за штуку. Така солідарність у бізнесменів. У севастопольців солідарність не гірша. Вони скооперувалися для пошуку серед гнилих, ще придатних у їжу лимонів.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Щось новеньке

ПОЧИТАЄМО ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ

Наприкінці минулого року у Харкові побачив світ інформаційний бюлетень «Приват-кур'єр» (передплатний індекс 30523), метою якого є забезпечення оперативного висвітлення процесів приватизації державного майна, розташованого у Харківській області. Фонд державного майна України дозволив вважати «Приват-кур'єр» офіційним державним бюлетенем для публікації переліку об'єктів, які підлягають приватизації.

Прес-центр Фонду державного майна України.

Анонс

ПИВО «ОБОЛОНЬ» РЕГАТИ НЕ ЗАСНУВАЛО

Шкода. Бо пиво непогане. І досить відоме. Та куди нашому пивзаводу до всесвітньовідомої англійської пивної компанії «Уітбред»! Назва її відома так широко завдяки парусній регаті, яка традиційно проводиться раз на чотири роки і вже здобула право вважатися вищим тестом для яхтсменів усього світу. А почалося все у 1972 році, коли п'ятеро відчайдухів «ганялися» на яхтах-одиночках.

Державу Україна в «Уітбреді» 1993—1994» представлятиме яхта «Гетьман Сагайдачний». Через два місяці директор синдикату «Гетьман Сагайдачний», він же — шкіпер переходу і лідер команди Євген Платун поведе екіпаж з Великобританії навколо світу. За ходом регати матиме змогу спостерігати весь світ: зображення буде передаватися через супутник на лондонську вежу завдяки «Бритиштелеком», а далі — всім, всім, всім... Українська яхта оснащена, крім звичайних засобів зв'язку, і мінітрансляційним телецентром. Під час регати проводитиметься телемарафон «Дзвони Чорнобиля», аби нагадати людству про трагедію, яка, на жаль, ще не відійшла в минуле.

Загалом же передбачена і велика культурна програма, участь у якій, зокрема, беруть і молоді художники та скульптори України. Серед них уже знайомі вам з публікацій у «ГУ» художник Олександр Левич та скульптор Олександр Карунський, чиї роботи кияни можуть побачити на традиційній виставці молодіжного об'єднання «Снов», яка недавно відкрилася у виставочному залі Спілки художників України на вулиці Горького, 102—104. А під час гонок роботи українських митців побачать громадяни й інших країн. Досить нам вже бути для іноземців «рашен», як називали донедавна, а подекуди й нині називають людей з колишнього СРСР. Час уже ставати «юкрейн». Семи футів під кілем і попутного вітру «Гетьману Сагайдачному»! А з часом, може, і «Оболонь» створить не тільки щось дуже смачне, а й дуже-дуже відоме...

Катерина ВОРОНЕНКО.

Зворотний зв'язок

ЛЮБЛЮ ГАЗЕТУ І САЛО

Киянин Василь Ткачук виграв у нашій редакційній лотереї... порося. Як тільки про це довідався, подзвонив до корпункту у Рівне. Допитувався, велике чи мале? Яким чином його забрати: можливо, і їхати за ним не варто?

Директор дослідного господарства «Тучинське», що було одним з наших спонсорів, Микола Зінчук одразу запросив щасливчика до себе. Повертався Василь Ткачук додому з набитим свининою рюкзаком, розчулений. Казав: «Люблю «Голос України» за те, що не кривить душею. І сало люблю. Завітайте лишень у гості, скуштуєте, яке воно на смак. Та не баріться, бо сало, як і усе суще на землі,— не вічне».

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Знай наших!

ЦІЛКОМ СЕКРЕТНІ... ОСЕЛЕДЦІ

Споживачі Сосниці теплим словом згадують вказівки... забороненого райкому КПУ «підвищувати, поліпшувати, посилювати тощо», якими можна й Десну загородить. А тепер у магазині «Ветеран» чи деінде купуєш оселедця, а тобі його загортають у постанову з грифом «Цілком секретно». Кажуть, що вказівок вистачить, оселедці б не перевелись.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

ВІД НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

До Національного банку України надходять численні скарги від громадян на те, що підприємства торгівлі, побуту, комерційні банки, включаючи Ощадбанк, відмовляються приймати від населення купони Національного банку України малої вартості (1, 3, 5, 10 карбованців).

Національний банк України повідомляє, що ця акція неправомірна. Зазначені купони обов'язкові до приймання за їх номінальною вартістю державними, кооперативними, громадськими підприємствами, установами, організаціями, колгоспами і окремими особами в усі види платежу, а також установами банків і підприємствами Міністерства зв'язку України для зарахування на поточні, розрахункові рахунки, у вклади, на акредитиви і для переказів без будь-яких обмежень.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

ПОГОДА

23—24 лютого в Україні часом опади, сьогодні у Карпатах сильні зливи, подекуди хуртовини, ожеледь, налипання мокрого снігу, на сході України тумани. Вітер південно-східний, 7—12, сьогодні пориви 15—20, у Карпатах до 40 метрів на секунду. Температура вдень 0—5, на півдні до 10 градусів тепла, вночі від 3 градусів морозу до 2 тепла.

По Київській області сьогодні вдень невеликі опади, пориви південно-східного вітру до 15—20 метрів на секунду. Температура 0—5 градусів тепла.

НЕ ДОСЯГТИ Б КРИТИЧНОЇ МАСИ

У наш час сенсацій вистачає. Та факти, про які повідомила обласна газета «Народне слово», скоріше можна віднести до розряду екологічних катастроф. Читаєш і морозом сипле поза шкірою: ось-ось провалиться Кіровоград в уранову безодню.

«У районі Великої Балки (один з мікрорайонів обласного центру. — М. В.) — не зона бойових дій. Це Інгульське рудоуправління проводить підземні підривні роботи. Прокладається новий ствол шахти в напрямку Лелеківки. Стіни, стеля, фундамент оселі — у щілинах, хоч долоню просовуй. І з кожним днем ці діри збільшуються. — розповідає ветеран війни О. Ключевський, який мешкає у провулку Степовому, 20. — Наша сім'я не спить, коли вночі лунають вибухи. В хаті ходором ходять меблі, дзеленчить кухонне начиння. Стіна вже геть відвалюється». І далі — приклади з інших вулиць, розповідь про порвану водомережу, висохлі криниці.

Звісно, начальник рудоуправління Микола Новак сприйняв статтю без захоплення. Назвав публікацію некомпетентною, послався на контроль за сейсмічним впливом, який здійснюють працівники Інституту геофізики Академії наук, Українського науково-дослідного інституту промтехнології. За їхньою інформацією, сейсмічні коливання при здійсненні підривних робіт не перевищують 0,6 сантиметра за секунду, що значно нижче від рекомендованих. Не буду зупинятися на взаємних претензіях адміністрації рудоуправління і газети. Нехай розсудять компетентні люди. Зазначу лише, що сейсмічна хвиля від публікації тривогою відгукнулась у серцях мешканців обласного центру. Та й самим добувачам урану надовго відібрала спокій. А в них і так життя сьогодні не з медом.

Не їхня вина, що під Кіровоградом одні з найбільших у державі поклади урану. Розпочалися видобувні роботи два десятиліття тому. І велися, звісно, в обстановці особливої секретності. Міністерство середнього машинобудування колишнього СРСР було багатим відомством, тому й кіровоградські уранники скрути не знали. Будували житлові квартали, дитсадки, школи, потужні котельні, і місто тільки дякувало їм за допомогу. Останній свій дарунок — прекрасний палац дитячо-юнацького центру, рівного якому немає в країні, здали вже у вересні минулого року.

Та почалася конверсія оборонної промисловості, і опинилося рудоуправління на голодному пайку. Зникли щедрі державні субсидії, зменшився видобуток сировини. А тут ще й Чорнобильська катастрофа поставила проблему подальшого розвитку атомної енергетики в Україні. Довелося скорочувати кваліфіковані кадри, взятися за вирощування огірків та іншої городини, виробництво ковбас. Почали споруджувати заводи з виробництва електродвигунів та склотари. За що не візьмешся, аби вижити? Адже і в кращі часи з уранової сировини зиск був невеликий. Виявляється, і на міжнародному ринку вона дешева, а в Росії так взагалі запаси зроблено до 2010 року.

Добре, що хоч після розпаду СРСР Верховна Рада України дійшла висновку, що без атомної енергетики нашій економіці просто не вижити.

— Уран сьогодні, як ніколи, потрібен Україні, — каже заступник начальника Інгульського рудоуправління Олександр Чопенко. — Це теж забезпечення власної незалежності. Франція, яка за територією й кількістю населення майже дорівнює нашій, 70—75 відсотків електроенергії виробляє на АЕС, а Україна — лише 30—32 відсотки. Наскільки можна зменшити імпорт російської нафти, досягнувши французького показника?

Звичайно, нам легше й вигідніше намотувати електродвигуни чи видувати дефіцитну пляшку. Але ж треба думати й про майбутнє. Нескладно скоротити колектив, згорнути виробництво, але потім для його відновлення потрібні будуть десятиліття.

Якщо в когось склалося враження про незліченне уранове багатство України, то воно, на думку співбесідника, хибне: сировини у нас багато, але потрібних компонентів для реакторів нема. Потужності для їх виробництва знаходяться в Росії. І за готові уранові стержні ми змушені будемо платити доларами. Українські уранщики десь до 2000 року зможуть забезпечити вітчизняні потреби в сировині відсотків на 40. Решту треба буде докуповувати. Є, правда, варіант здешевлення пального для «ядерних котлів» електростанцій — розрахунки з росіянами сировиною. Але для того, щоб її мати, треба вже нині нарощувати видобуток.

Дав, було, в серпні попередній уряд 300 мільйонів карбованців, так їх майже всі відразу й «з'їли». Бо з 1 жовтня ціни знову зросли. А в управлінні тільки дві котельні спалюють за добу дві залізничні цистерни мазуту. І якщо раніше за тонну його платили 60 карбованців, то згодом — 300 тисяч! А з бензином і дизпаливом взагалі трагічна ситуація.

При мені забіг до Чопенка начальник цеху товарів народного вжитку Василь Ільченко.

Просив десять тонн солярки. Транспорт стоїть, у дитсадок продукти везти нічим, а Олександр Миколайович тільки руками розводив: і радий би допомогти, та нічим. Солярки нема ні грама.

Отой відомчий соцкультпобут важким тягарем лежить на бюджеті рудоуправління. Понад 100 тисяч квадратних метрів житла збудували гірники за два десятиліття в обласному центрі. А живуть там здебільшого люди, які на шахтах не працюють. Одні — це ті, чиї будинки потрапили під знесення, а інші, одержавши пільгову квартиру, змінили місце роботи. Утримувати ж усе доводиться управлінню.

Щоправда, Кабінет міністрів ухвалив передати відомчий житловий фонд у комунальну власність, та місто не поспішає його брати. То вимагає капітального ремонту, хоч будинки нові і його не потребують, то висуває інші вимоги...

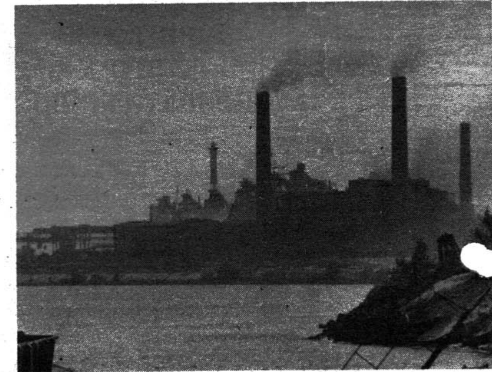
А вибухи гримлять. Правда, нині рідше. Років два тому в шахтах працювали в три зміни. Тепер — тільки в одну, та й ту утримувати важко, немає чим платити. Навесні застрайкували шахтарі сусіднього Смолинського рудоуправління. Вимагали кількаразового підвищення зарплати, зменшення підземного стажу тощо. Кіровоградці тоді колег не підтримали, але зарплату в 1,6 раза їм підвищили. Та минули місяці, й інфляція звела ту добавку нанівець. І нині люди, що працюють у шкідливих для здоров'я умовах, одержують платню майже на рівні працівників інших підприємств. Що теж породжує глухий гомін незадоволення в уранових штольнях.

А що як два гніви — зверху й знизу — утворять критичну масу? Видане в жовтні минулого року розпорядження Президента України «Про невідкладні заходи щодо надійної та безпечної роботи атомної енергетики» вселяє надію на мирне врегулювання конфлікту, що назріває. Аби тільки не знитися з виконанням.

Микола ВОЛОК,
власний кореспондент «Голосу України».
Кіровоград.

НЕБЕЗПЕКА ЧАТУЄ БІЛЯ КОРДОНУ

Згідно з рішенням уряду Білорусі на кордоні з Ратнівським і Любомльським районами Волинської області наміченo спорудити потужний комбінат будівельних матеріалів. Одним із структурних його підрозділів стане великий кар'єр «Хотиславський». Геологорозвідка ще в 1980—1984 роках виявила тут багатющe родовище крейди і будівельного піску. Комбінат має щорічно виробляти до мільйона тонн цементу марок 400—500, 120 мільйонів штук силікальцитної цегли, 300 тисяч тонн вапна, 240 тисяч кубометрів різних блоків.

Під кар'єр намічено відчужити 460 гектарів земель, що лежать за якихось 300 метрів від кордону з Волинню і 13 кілометрів од Шацького державного національного природного парку. Глибина кар'єру — до 50 метрів. Експлуатація розрахована на 45 років.

Можна зрозуміти гостру потребу білорусів у будматеріалах. Але ж не можна діяти на шкоду прилеглому регіону сусідньої держави. Та розробляючи проект створення Малоритського комбінату будматеріалів, сусіди не поспішали ознайомити з ним відповідні установи в Україні.

А вразливих місць у проекті багато. Варто почати бодай з того, що видобування крейди в кар'єрах пов'язане з великим водоприпливом. В кінці експлуатації комбінату він становитиме до 41,9 тисячі кубометрів, тобто стільки, скільки використовує за добу середній обласний центр. А ще — загроза пересушення і зневоднення земель.

Серйозна небезпека загрожує унікальним Шацьким озерам (у тому числі й окрасі України — Світязю). Їх близько 30. І вони переважно карстового походження. Водоприплив у кар'єр може призвести до обміління навколишніх озер, а отже, до їх загибелі.

Істотно погіршиться також гідрогеолого - меліоративний стан розташованих неподалік кар'єру осушувальних систем, зокрема волинських. Крім того, у волинських селах Гута, Тур, Заліси, Заболоття та інших, що на відстані до семи кілометрів від комбінату, зникне вода в колодязях.

Заводнення призведе до всихання цінних хвойних і мішаних лісів, пересушення грунтів, погіршання складу флори та розвитку фауни у всій північній частині Волині. Такі попередні висновки зробили спеціалісти Ковельської геологорозвідувальної партії Рівненської експедиції «Укрпівнічгеологія».

Не можна не враховувати і загрозу природі від промислових викидів, цементного виробництва. Оскільки для «рози вітрів» на Волині характерний напрямок з північного заходу, то більшість викидів «полетить» саме сюди. Виробничі відходи забруднюватимуть поверхневі та підземні води, всю навколишню місцевість.

Про все це понад рік тому міністру охорони навколишнього природного середовища України повідомив начальник державного управління навколишнього середовища Мінприроди України по Волинській області Ростислав Мітас. Одночасно він повідомляв, що Міністерство будматеріалів Білорусі не реагує на прохання представити проектну документацію на спорудження Малоритського комбінату та кар'єру для екологічної експертизи. Проектний інститут «Білдіпробуд» теж відмовляється погоджувати проектну документацію з відповідними службами Волині.

Тільки кілька місяців тому спеціалісти Києва і Луцька змогли глянути на проект будівництва комбінату. Та й то не на весь. На розгляд експертної комісії від Волинської області було представлено матеріали техніко-економічного розрахунку будівництва комбінату, які містять лише «Загальні дані», та дев'ятий том — «Заходів з охорони навколишнього середовища». І ось яких висновків дійшла комісія.

У проекті передбачено, зокрема, два варіанти захисту відпливу підземних вод з території України. Це так звана «стіна в грунті» і гідравлічна завіса. Експертна комісія визнала їх ненадійними. Великим недоліком цих варіантів є й те, що їх виконано, по суті, теоретично, без проведення польових і натурних досліджень.

Немає в поданій документації розрахунків щодо визначення збитків навколишньому середовищу української території, не передбачено концепційні заходи і не закладено кошти на їх реалізацію...

Є доконечна потреба, щоб укласти міждержавні угоди і договори про захист навколишнього середовища на суміжних територіях України і Білорусі (у даному разі). Важливо також домовитися, щоб до розв'язання згаданих тут питань припинити будівництво Малоритського комбінату будматеріалів. На жаль, це поки що тільки добрі побажання...

Стривожена екологічною небезпекою, Волинь створює мережу спостережних пунктів для контролю за рівнем грунтових і підземних вод та впливом на нього кар'єру. Мінприроди України виділило кошти для буріння трьох десятків спостережних свердловин у Ратнівському і Любомльському районах. Половину вже пробурили. А на місці майбутнього комбінату в повному розпалі будівельні роботи.

В Хотиславі споруджують житлові будинки для тих, хто будуватиме комбінат і працюватиме на ньому. Від села Сушитниця асфальтівка, що стала до ладу торішньої осені, веде до території бази будівельної організації, яка споруджуватиме комбінат. Тут зводять бетонний вузол, склади на готову продукцію, адмінприміщення. Довкола — гори будівельних плит, блоків. Неподалік розкорчовують ліс, де розміститься сам комбінат.

Місце майбутнього кар'єру — поки що багатогектарна меліорована площа пасовища, яке належить найбагатшому в Малоритському районі колгоспу. Широкою смугою тягнеться воно на багато кілометрів. Можна тільки поспівчувати трудівникам тутешнього господарства, яким загрожує безповоротна втрата величезного масиву, що досі радував багатством трав. Дивишся на цю рівнину, й не віриться, що невдовзі вона загине від безжальної ходи потужної землерийної та іншої техніки.

Петро МАРЦЕНЮК.
Луцьк.

РІДКІСНИЙ збіг у державній практиці — одним з останніх підписаних Прем'єр-міністром Вітольдом Фокіним був документ про звільнення начальника Чорноморського пароплавства Віктора Пилипенка з посади, і перший документ нового Прем'єра Леоніда Кучми — також про звільнення Віктора Пилипенка. Вже саме це говорить і про особливу роль Чорноморського пароплавства в економіці України, і про стурбованість уряду долею цієї найбільшої в світі судноплавної компанії.

Скандал, який триває майже півроку, яскраво описаний у газетах, знайшов своїх вірних несторів-літописців і непримиренних опонентів, але бурхлива полеміка істину не прояснила, а швидше навпаки. Сьогодні на перший план якось непомітно висунулось питання про начальника пароплавства: чи узгоджується його звільнення з духом і буквою існуючого законодавства, чи обидва Прем'єр-міністри допустили одну й ту ж похибку? А втім, головне ж не персони. Головне — дати відповідь на запитання: куди пливло досі і пливе тепер пароплавство?

Не беру на себе сміливість стверджувати, що ці нотатки поставлять усі крапки над «і», хоча драма Чорноморського пароплавства розігрувалась у мене на очах, як, утім, і в багатьох одеситів. Усю правду ми дізнаємося лише в суді — звісно, якщо його дочекаємося...

НА ЯКОМУ РУМБІ ІСТИНА?

Нотатки про скандал довкола Чорноморського пароплавства

ОДЕСА — місто, не просто розташоване біля моря. Одеса з моря живе. Шкода, що немає досліджень, які визначали б залежність добробуту і благополуччя одеситів від стану справ у пароплавстві. Треба жити в Одесі, щоб відчувати цей взаємозв'язок. А мені (так уже склалася доля) довелося бути серед людей, які тримають руку на пульсі міського життя. І можу з упевненістю сказати, що найперші особи уважно [illegible]терігали, що і як вариться на пароплавській кухні, з начальником ЧМП вважали за краще жити мирно. Пароплавство могло дати гроші на престижну будову чи ще на сто потреб, а могло і не дати, могло допомогти, а могло й відмовити. [illegible] міськраді могутність пароплавства відчувалась особливо, а перша особа в ньому значила більше, ніж заголовна.

Діло давне, але В. Пилипенка морська Одеса за всі сім довгих років його керівництва ЧМП так і не прийняла. Нині він цим козиряє: був, мовляв, невгодний партійній владі. Та істина тривіальніша і простіша. Пилипенко прийшов «з річки», з Дунайського річкового пароплавства, і підкорялися йому пароплавські «морські вовки» з крижаною ввічливістю. А головне, що висота його лету була на порядок нижчою, ніж у попередніх начальників ЧМП. Звісно, пароплавство не [illegible]в, з ним відбувалося все, [illegible] з усією країною, з усіма [illegible]ми, але з деяким прискоренням. Незабаром місто заговорило про хабарі, корупцію, вільне поводження з валютними коштами, махінації з фрахтом, рахунки в зарубіжних банках тощо.

Мабуть, у цій розмові слід нагадати загальновідомий факт: пароплавство «ходило під Москвою», як йому дихати — визначав Мінморфлот. У республіки не те щоб руки були закороткі до ЧМП, але в ті часи втручання в чуже відомство було практично неприпустиме.

За календарем описувані події збігаються з розквітом перебудови. Було зрозуміло, що парад суверенітетів, який намітився, карбуватиме крок дедалі твердіше, що республіки з кожним днем здобуватимуть більшу економічну й політичну самостійність, що інтереси свого колективу, підприємства, міста й республіки стають пріоритетними, і тільки «заклинений патріот» міг продовжувати дбати спершу про Кремль, а потім про рідну державу. На жаль, Віктор Пилипенко ідею незалежності України не сприйняв навіть на дух, і вся політика ЧМП була його владою зорієнтована на Москву. Навіть тоді, коли незалежність України стала фактом історії, начальник ЧМП дозволяв собі зневажливо називати її «банановою республікою».

Тож, може, саме тому на момент остаточного розпаду СРСР пароплавство — найбільша у світі судноплавна компанія, фундамент морської галузі молодої держави — виявилось позбавлене усіх служб та підрозділів, які дали б йому змогу існувати незалежно, а українські кораблі майже рік борознили моря під старим прапором, і в Світовому океані морської України мовби й не існувало?

Як складалися мої стосунки з начальником ЧМП? Ніяк. Хоча міськрада і штаб-квартира пароплавства — через дорогу. Не те щоб начальник пароплавста і мене, і Раду зовсім ігнорував, але ми існували, як то кажуть, на різних горизонтах. У нього — окрема держава, з особистою охороною, зв'язком, системою життєзабезпечення, фінансами. До нас у виконком надходило дедалі більше й більше інформації про темні сторони діяльності начальника ЧМП та його почту. Причому одна справа — говорити про звичні «радянські зловживання», на зразок незаконного отримання валютних відрядних, а зовсім інша — розпродаж суден, здійснення якихось божевільних проектів у недосяжному зарубіжжі, вартість котрих для нашого громадянина фантастично висока.

Нині я переконаний, що ситуацією в Чорноморському пароплавстві повинні були вже давно зайнятися не ентузіасти журналісти-контролери, не народні обранці всіх рівнів, а професіонали. У міліції, прокуратурі, в СБУ достатньо кваліфікованих спеціалістів, щоб усе таємне зробити явним. А що їм є чим поцікавитися в пароплавстві, переконався, тільки-но отримав доступ до інформації після призначення головою Одеської обласної державної адміністрації і представником Президента. Я дуже швидко переконався, що в пароплавстві справді не все в порядку. Пропрацювавши місяць на новій посаді, я інформував Президента України про зловживання в «державі ЧМП», котрі завдають явної економічної та моральної шкоди Україні. Зокрема, я вже мав дані, що фінансова політика в ЧМП спрямована на обхід податкового законодавства України.

Намітилась тенденція поступового виведення Чорноморського флоту за кордон шляхом створення ряду холдінгових компаній. Не все благополучно було з продажем суден, які відслужили свій строк: цілком працездатні, вони оцінювалися за вартістю металобрухту. Досить сумнівними виглядали операції ЧМП з бункеруванням суден за кордоном, ремонтом флоту.

Чисто по-людському мене приголомшило, що в 1986—1990 роках середній вік суден збільшився до 16 років. Із 326 суден завдовжки більше 150 метрів під нашим прапором залишилося... 196. З них 26 належало передати «Радкомфлоту». Ми назавжди втратили таких красенів-лайнерів, як «Максим Горький» і «Федір Достоєвський».

Будь-яка нормальна людина не може не запитати себе після прочитання цих рядків: «А чому, власне кажучи, не перевірили роботу пароплавства до дрібниць, не доповіли результати перевірки Президентові і не вжили заходів?».

Не так просто було перевірити ЧМП. З різних причин. У тому числі і з досить тривіальної. Найсуворіші наші перевірники незбагненним чином ставали не просто лояльними до пароплавства, а його апологетами. Якби коли-небудь хто-небудь узяв на себе титанічну працю й дослідив, які службові особи їздили з Одеси на білосніжних лайнерах у круїзи «за так», скільки вельми шанованих громадян працювало під час відпусток мотористами на суднах ЧМП за сотню-другу доларів, скільки міліцейських та прокурорських начальників і рядових слідчих проводять відпустки у морях, скільки депутатів Верховної Ради нинішнього скликання пройшло оздоровлення у валютних круїзах,— це навело б нас на серйозні роздуми...

Та щось змінюється в нашому житті, в нашій країні. І в середині літа минулого року в Чорноморському пароплавстві з'явилася все ж таки ревізійна комісія, яка не піддалася спокусі. Не приховуватиму: як перший віце-прем'єр я був причетний до її направлення в Одесу.

Що ж з'ясувала ревізія в пароплавстві? Вагато фактів з акта перевірки вже опубліковано в пресі. Та їх одразу ж почали спростовувати сам Віктор Пилипенко і його вірнопіддані літописці. Однак у грубенькому (38 сторінок машинопису) акті багато чого не тільки в цифрах, а й між рядками.

Скажімо, уважний читач спіткнеться об рядки, що у пароплавстві нема єдиного обліку наявності суден у різних службах, не дотримується встановлений порядок оформлення списання балансових суден. Нібито — формальність: декотрі судна продані після закінчення нормативних строків експлуатації. Але теплоходи «Подольськ» і «Капітан Пеньков», газовози «Моссовет» і «Ленсовет», тільки у вісімдесяті роки спущені на воду й ходити морями їм належало як мінімум до 2000 року. Сім суден, проданих спільним підприємствам та інофірмам, мали право плавання за документами Реєстру.

Висновок про списання суден мали давати постійно діючі комісії. Та у 49 випадках керівництво ЧМП видавало накази про списання суден на підставі... радіограм капітанів суден, не маючи актів технічного обстеження. Ну скажіть, ви можете собі уявити, щоб автобаза в Києві списала відправлений куди-небудь у Жмеринку не автобус навіть, а моторолер? На підставі телеграми...

Перевіряючі одностайно відзначають вражаючу безтурботність керівництва ЧМП при створенні спільних підприємств — засновницькі документи готувалися без належної правової пропрацювання, ряд їх положень не відповідає чинному законодавству.

Немає навіть у солідній компанії повних даних про кількість створених СП та переданих їм у 1987—1992 роках суден. Плутанина в документації не настільки безневинна, як може здатися на перший погляд. Майже в кожному випадку ці «дрібниці» були шпариною, крізь яку зникали державні кошти, і насамперед валютні. Ось приклад.

У 22 з 33 поданих для вивчення установчих документів СП відсутні техніко-економічні обгрунтування для укладення договору, в 28 немає документів про реєстрацію СП як юридичної особи, в 30 немає довідок з банку про відкриття валютного рахунку. Лише в трьох випадках є документи про держреєстрацію й внесення СП до регістру учасників зовнішньоекономічних зв'язків. У всіх випадках немає документів про зняття з обліку Регістра суден. Це дало змогу пароплавству уникнути виплати мита. За даними Одеської митниці, з 1990 року тільки на судно «Дубровник» було оформлено митну декларацію. За 1991—1992 роки за 16 суден, проданих інофірмам чи переданих до статутного фонду СП у зарубіжні країни поза митницею, ЧМП не сплатило державі жодної копійки.

Не хочу вражати уяву читачів мільйонами карбованців і доларів, зрештою, вони перестають сприйматися, перетворюються на сіру й посередню статистику. Однак хочу, щоб кожен з нас усвідомлював, що вільне поводження керівництва ЧМП з валютними коштами співпало за часом з поголовним зубожінням країни. Ми скорочували програми соціального захисту літніх людей, у нас помирали в лікарнях хворі, бо не було коштів на купівлю ліків. Згоряючи від сорому й приниження, ми стояли перед світовим співтовариством з протягненою рукою, жебраючи позики та гуманітарну допомогу.

А в цей час (січень—червень 1991 року) працівникам пароплавства та членам їхніх сімей на кишенькові витрати видано 595 тисяч доларів. Десятки мільйонів карбованців і сотні тисяч у валюті ЧМП позичало акціонерним і малим підприємствам, в обхід Національного банку здійснювало операції з валютою.

В інформації Мінфіну України про попередні результати перевірки є рядки, які мають знати всі:

«Робота перевіряючих від Міністерства фінансів України проходить у пароплавстві за складних умов. З архіву несвоєчасно видають бухгалтерські документи, створюють штучні перепони в роботі, формується невірна громадська думка, для чого використовується газета «Вечерняя Одесса», надходять шифровані телеграми в Кабінет міністрів України та інше».

Було б необачним вважати, що колишній начальник ЧМП розгорнув бурхливу діяльність з дискредитації матеріалів перевірки ЧМП з метою повернутися в старе крісло. Людина досить досвідчена, В. Пилипенко розуміє неможливість і абсурдність такого повороту. Кілька днів тому асоціація капітанів ЧМП звернулася до вищих посадових осіб держави з проханням дати морякам спокій і можливість «вивести Чорноморське пароплавство з кризового стану».

Висловила свою думку й морська профспілка: «Переважна частина моряків та працівників берегового складу не допустить повернення Пилипенка на посаду начальника пароплавства».

Тоді — в ім'я чого шум і галас? Осмілюсь припустити, що головне для Віктора Пилипенка — не дати пароплавству стати на шлях нормального розвитку, чесної роботи. Не дати до кінця вияснити дію злочинного механізму наживи окремих громадян за рахунок народу України.

Вагато що в акті Мінфіну вражає. Скажімо, на особовий рахунок начальника валютної служби ЧМП гр. Петрова нараховано 2 мільйони доларів — нібито для будівництва туркомплексу на Канарських островах. Я не кажу про саму мету — чи так уже важливо Україні мати сьогодні пароплавську базу відпочинку на Канарах! Два мільйони списано. Та по інших документах такі витрати, на жаль, не проводились... Можна пошукати слідом за іншими витратами. Проте у мене є тверда переконаність, що ми дізналися лише про частину правди, побачили лише вершечок айсберга злочинів і корупції.

Нещодавно представництво японської фірми «Ниссо Боеки» в Москві звернулося до керівництва ЧМП з претензією. Виявляється, 15 березня 1990 року фірма уклала з пароплавством компенсаційний контракт на 65 мільйонів доларів. 31 відсоток бонуса — готівкою і 6 відсотків — товарами.

Тепер фірма справедливо прагне, щоб з нею розрахувались. Проте нове керівництво пароплавства ставить резонні запитання — де готівка, як використано товари? На жаль! Відповіді на них у змозі дати лише слідство.

НИНІ в Південно-Українській транспортній прокуратурі знаходиться три справи по ЧМП. Порушено кримінальну справу щодо факту зловживання службовим становищем посадових осіб ЧМП під час виїздів за кордон окремих членів сімей працівників пароплавства. Розслідується справа про необгрунтоване списання, продаж та передачу понад 30 суден пароплавства. Йде слідство про незаконну реалізацію автобензину за межі України.

Тут саме час вигукнути: «Крига рушила!» Та до справжнього льодоходу поки що не дійшло. У мене є всі підстави вважати, що хранителі таємниць — рядові співробітники Чорноморського пароплавства — вичікують: чия візьме? У Феміди очі зав'язані, вона не поспішає. І чим чорт не жартує, а раптом, не приведи Господи, Пилипенко візьме та й повернеться? Існуючий психологічний клімат у колективі досить небезпечний: адже поки рядові, не задіяні в валютних аферах та мільйонних махінаціях співробітники не повірять у невідворотність очищення пароплавства, ймовірність його просування вперед буде досить проблематичною.

Але і в цій, здавалося б, безвихідній ситуації, ЧМП не відстоюється на рейді. Дається взнаки морське загартування, вміння стримувати удари хвиль.

ЦИМИ ДНЯМИ закінчується розробка Національної програми створення танкерного флоту України та необхідних інфраструктурних об'єктів, розпочата за ініціативою Президента України Л. Кравчука. Не торкатимусь того величезного позитивного впливу на економіку нашої держави, що має принести виконання програми. Це — тема окремої розмови.

Скажу лишень, що й подумати програму, і вивести пароплавство з критичного стану можна лише за умови, якщо на чолі ЧМП стоятимуть люди не тільки з розумними головами, а й з чистими руками. Причому ці руки мають бути вільними, а не, як зараз, зв'язаними за спиною. Хоча й тут, задля справедливості, промайнув промінь надії.

На честь нового Кабінету міністрів, незважаючи на справжню психологічну атаку, що її активно проводили Пилипенко та його команда (причому, не тільки на сторінках преси, а й у парламентських колах), зазначимо, що завдяки принциповій позиції Прем'єра Л. Д. Кучми було прийнято рішення про передачу матеріалів перевірки діяльності ЧМП до Генеральної прокуратури. В цьому ж рішенні міститься звернення до Верховної Ради з проханням дати згоду на звільнення Пилипенка з посади президента Державної адміністрації морського транспорту України.

ОТОЖ можливість поставити крапку над «і» в цій історії, що затягнулася, надано парламенту. І, хочеться вірити, що в даному разі візьме верх здоровий глузд: державні інтереси переможуть корпоративні. Очевидно, дається взнаки колишня депутатська звичка, та хочеться підійти до мікрофона й сказати: «Шановний Іване Степановичу! Щодо порядку ведення. Пропоную, ні, наполягаю голосувати з цього питання поіменно!!!».

Валентин СИМОНЕНКО.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про міжгалузеві співвідношення в оплаті праці працівників державних підприємств, установ і організацій

Відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України «Про оплату праці», а також з метою відтворення міжгалузевих співвідношень в оплаті праці залежно від її складності Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити:

коефіцієнти співвідношення до мінімальної заробітної плати мінімальних тарифних ставок для їх диференціації за видами виробництв, робіт і діяльності залежно від складності праці по галузях народного господарства згідно з додатком номер 1;

коефіцієнти співвідношення до мінімальної заробітної плати тарифних ставок (окладів) окремих професій робітників, щодо яких не застосовуються тарифні сітки, для їх диференціації залежно від складності виконуваних робіт та кваліфікації робітників згідно з додатком номер 2.

2. Установити, що до укладення генеральної і відповідної галузевої, регіональної тарифної угоди, на державних підприємствах, в установах і організаціях застосовуються мінімальні тарифні ставки та тарифні ставки (оклади) окремих професій робітників, щодо яких не застосовуються тарифні сітки, у визначених згідно з додатками № 1 і 2 до цієї постанови межах, але не в більшому розмірі, ніж це передбачено пунктом 3 статті 48 Декрету Кабінету Міністрів України «Про оплату праці», збільшеному на коефіцієнт 1,2, а після укладення тарифних угод — за передбаченими у них тарифними сітками і схемами посадових окладів.

3. Міністерствам і відомствам, іншим органам державної виконавчої влади, що братимуть участь у веденні колективних переговорів, прийняти зазначені коефіцієнти за основу при укладанні генеральної і відповідної галузевої, регіональної тарифної угоди щодо державних підприємств, установ і організацій.

4. Міністерству праці, Міністерству економіки і Міністерству фінансів давати у необхідних випадках роз'яснення щодо застосування цієї постанови.

5. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 квітня 1992 р. № 238.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету Міністрів України
А. ЛОБОВ

Додаток № 1

КОЕФІЦІЄНТИ СПІВВІДНОШЕННЯ

до мінімальної заробітної плати мінімальних тарифних ставок для їх диференціації за видами виробництв, робіт і діяльності залежно від складності праці по галузях народного господарства

Види виробництв, робіт, діяльності	Коефіцієнти співвідношення
Машинобудування	1,08—1,41
металообробка	1,06—1,25
Вугільна промисловість	1,45—2,75
Торф'яна промисловість	1,19—1,56
Гірничі роботи на підприємствах і в організаціях чорної і кольорової металургії, на видобутку слюди і солі, в гірничохімічній промисловості, геологорозвідці, на будівництві метрополітенів, тунелів і підземних споруд спеціального призначення	1,45—2,29
Підприємства металургійної промисловості	1,17—1,6
Електроенергетична промисловість:	
атомні станції (атомні електростанції, теплоелектроцентралі, атомні станції теплопостачання)	1,31
теплові електростанції, гідроелектростанції, електричні та теплові мережі; підприємства державного енергетичного нагляду, виробничі лабораторії енергосистем	1,25
Нафтова і газова промисловість	1,08—1,86
Хімічна, нафтохімічна, хімікофармацевтична, мікробіологічна промисловість; промисловість по переробці нафти, сланців, газу і по виробництву нафтопродуктів	1,08—1,45
Лісова промисловість, лісове господарство, державні мисливські і лісомисливські господарства	1,02—1,56
Целюлозно-паперова промисловість	1,08—1,17
Деревообробка	1,06—1,13
Промисловість будівельних матеріалів, скляна і фарфоро-фаянсова промисловість, виробництво м'якої покрівлі	1,06—2,12
Легка промисловість	1,02—1,17
Харчова промисловість	1,02—1,17
Рибна промисловість	1,02—1,17
Поліграфічне виробництво	1,06—1,17
Виготовлення музичних інструментів	1,06—1,13
Експлуатаційні роботи, ремонт, налагодження і обслуговування рухомого складу, шляхів, штучних споруд та інших технічних засобів залізничного транспорту і метрополітенів	1,06—1,30
Цивільна авіація	1,17—1,41
Дорожні роботи	1,28
Сільське господарство:	
трактористи-машиністи	1,19—1,56
на роботах у тваринництві та на ручних роботах	1,02—1,08
Підприємства і організації гідрометеорологічної служби	1,06—1,13
Підприємства і організації зв'язку і державного друку (крім робітників, для яких не застосовуються тарифні сітки)	1,06—1,13
Будівельні, будівельно-монтажні та ремонтно-будівельні роботи	1,28—1,58
Роботи, пов'язані з обслуговуванням комунальних котелень	1,17
Побутове обслуговування населення	1,02—1,36
Геологорозвідувальні, топографогеодезичні і лісовпорядні роботи, буріння технічних свердловин на полях діючих і тих, які будуються, вугільних (сланцевих) шахт і розрізів	1,27—1,47
Торгівля і громадське харчування	1,02—1,08
Матеріально-технічне постачання	1,08—1,30

Примітка. Зазначені коефіцієнти визначені з урахування доплат за умови праці: у вугільній, нафтовій і газовій промисловості; на гірничих роботах підприємств і організацій чорної і кольорової металургії, на видобутку слюди і солі, в гірничо-хімічній промисловості, на будівництві метрополітенів, тунелів і підземних споруд спеціального призначення; на основних виробництвах цементних заводів, підприємств по виробництву азбестоцементних виробів, по видобутку і переробці нерудних будівельних матеріалів, по видобутку і збагаченню азбесту і графіту промисловості будівельних матеріалів, скляної і фарфоро-фаянсової промисловості, виробництва м'якої покрівлі.

Міністр Кабінету Міністрів України
А. ЛОБОВ.

Додаток № 2

КОЕФІЦІЄНТИ СПІВВІДНОШЕННЯ

до мінімальної заробітної плати тарифних ставок (окладів) окремих професій робітників, щодо яких не застосовуються тарифні сітки, для їх диференціації залежно від складності виконуваних робіт та кваліфікації робітників

Професії	Коефіцієнти співвідношення
1. Електроенергетична промисловість:	
електромонтери	2,56
машиністи котельного устаткування, котлотурбінних цехів, енергоблоків, турбінних відділень АЕС, щита керування агрегатами	2,56—3
2. Залізничний транспорт:	
робітники локомотивних бригад, які обслуговують локомотиви і моторвагонний рухомий склад:	
машиністи локомотивів	2,36—3,92
помічники машиністів	1,9 —3,04
кочегари паровозів	1,62—2,36
робітники підприємств і цехів промислового залізничного транспорту:	
машиністи локомотивів	2,05—3,2
помічники машиністів локомотивів	1,56—2,36
на роботах, що виконуються безпосередньо в кар'єрах (розрізах), технологічних цехах основного виробництва металургійних, трубних і феросплавних підприємств чорної та кольорової металургії:	
машиністи локомотивів	2,49
помічники машиністів локомотивів	1,86
на підприємствах промислового залізничного транспорту і в залізничних цехах підприємств:	
машиністи локомотивів	2,21—2,49
помічники машиністів локомотивів	1,67—1,86
у залізничних цехах інших підприємств і організацій:	
машиністи локомотивів	2,05—2,30
помічники машиністів локомотивів	1,56—1,77
3. Річковий транспорт:	
рядовий склад річкового флоту	1,37—1,62
4. Морський транспорт:	
члени екіпажів морських суден (крім командного складу)	1,31—2,19
5. Автомобільний транспорт:	
водії вантажних автомобілів	1,36—3,24
водії легкових автомобілів	1,36—1,62
водії автомобілів швидкої медичної допомоги і автомобілів, обладнаних звуковими сигналами типу «Сирена»	1,56—1,71
водії автобусів	1,43—2,75
6. Міський електротранспорт:	
водії трамваїв	1,67—2,49
водії тролейбусів	2,03—2,75
7. Підприємства зв'язку і держдруку:	
телеграфісти, телеграфісти міжміського телефонного зв'язку, сортувальники поштових відправлень і виробів друку, радіооператори, фотооператори, оператори зв'язку, поштарі	1,37—1,75
телефоністи міського, місцевого (виробничого) телефонного зв'язку, телефоністи довідкової служби міської телефонної мережі	1,37—1,62
інші робітники	1,37—2,25
8. Торгівля і громадське харчування:	
продавці, контролери-касири, контролери, касири торговельного залу	1,44—2,12
комірники, старші комірники	1,37—1,87
9. Окремі професії робітників (за переліком, затверджуваним Мінпраці), щодо яких не застосовуються тарифні сітки (крім герпетолога)	1—2
герпетолог	2,25—2,75.

Міністр Кабінету Міністрів України
А. ЛОБОВ.

Соціальний зріз

Що турбує ужгородців

Нещодавно створений в Ужгороді регіональний відділ Інституту соціології АН України вивчав громадську думку з актуальних питань повсякденного життя та соціального самопочуття жителів обласного центру. Репрезентативно за віком, статтю та освітою вибірково було опитано 120 дорослих ужгородців.

Скрутні часи, які переживає сьогодні Україна, не обминули й Ужгород. Про це засвідчує той факт, що нинішній рік переважна більшість населення міста (72 відсотки) вважає гіршим за попередній і тільки 19 відсотків — кращим або ж таким, як і 1991 рік. Водночас чимало мешканців міста оптимістично дивиться в майбутнє. Так, близько 40 відсотків сподівається, що наступний рік буде кращим або хоча б не гіршим за нинішній. Разом з тим кожний п'ятий не чекає позитивних змін, а кожний четвертий гадає, що буде ще гірше життя.

Рівень соціальної напруженості в місті, на думку його мешканців, порівняно невисокий: 68 відсотків респондентів оцінюють нинішню громадсько-політичну ситуацію в обласному центрі як звичайну або частково напружену і лише 18 відсотків вважають її дуже напруженою.

А чого найбільше побоюються в Ужгороді? З тринадцяти запропонованих на вибір проблем на перші місця вийшли нестримне підвищення цін, дефіцит товарів і продуктів першої необхідності та зростання злочинності. Ніщо не лякає так ужгородців, як стрибки цін. Найменше бояться вони безробіття, міжконфесійних конфліктів, обмеження можливостей до бізнесу.

Опитування засвідчило, що серед найгостріших проблем соціально-культурного обслуговування ужгородців — робота міського автотранспорту, житлово-комунальних служб і торгівля. Симптоматичним є, зокрема, те, що третина дорослого населення міста взагалі не цікавиться діяльністю установ культури.

Які ж владні структури в цій обстановці мають найбільший авторитет у жителів обласного центру? З державних інститутів найвищою довірою користується Президент України (51 відсоток). До речі, це майже стільки ж, як і торік під час виборів (тоді 55 відсотків ужгородців віддали свої голоси за Л. Кравчука). Ще вищий рейтинг мають керівники підприємств та організацій міста (57 відсотків). З місцевих органів влади ужгородці найбільше не довіряють міліції (53 відсотки).

Доречно зауважити, що майже третина жителів обласного центру (28 відсотків), не очікуючи на якусь сторонню допомогу, розраховує на власні сили, працює і поза основною роботою, поліпшуючи своє матеріальне становище.

Під час дослідження у кожному з десяти мікрорайонів Ужгорода з'ясовано найболючіші проблеми, вивчено громадську думку щодо доцільнішого розвитку міської зони відпочинку, благоустрою кордону, посилення соціального захисту пенсіонерів та інших актуальних питань життєдіяльності обласного центру.

Міська управа зацікавлено й по-діловому сприйняла результати дослідження. Ми готові поглиблювати з нею наукове співробітництво в інтересах мешканців міста.

Іван МИГОВИЧ,
виконуючий обов'язки завідуючого відділом соціальних проблем Карпатського регіону Інституту соціології АН України, доктор філософських наук.

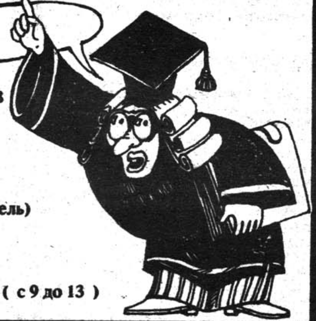

О-ЛЯ-ЛЯ! ТАКОГО ЕЩЕ НЕ БЫЛО!

Украинская Академия информационных технологий приглашает:

ОЧЕНЬ ПЕРСОНАЛЬНО!

БИЗНЕСМЕНОВ, РУКОВОДИТЕЛЕЙ, ФИНАНСИСТОВ
НА УСКОРЕННЫЕ КУРСЫ

За 6 дней - прочные навыки пользования персональным компьютером, факсом, ксероксом, мультифункциональным телефоном.

ЗАНЯТИЯ - ИНДИВИДУАЛЬНЫЕ (1 слушатель - 1 преподаватель)
ПРОГРАММА и ГРАФИК - по согласованию
УСЛОВИЯ - КОМФОРТНЫЕ

ЗВОНИТЕ НЕ ОТКЛАДЫВАЯ: (044) 434-07-65 (с 9 до 13)

Formula

КОМПЬЮТЕРЫ

NTT

для Украины

ЗА КАРБОВАНЦЫ СО СКЛАДА В КИЕВЕ

- NTT 286AT/16 ОЗУ 1M ВИНЧЕСТЕР 40M ДИСКОВОДЫ 1.2M, 1.44M
- NTT 386SX/25 ОЗУ 2M ВИНЧЕСТЕР 100M ДИСКОВОДЫ 1.2M, 1.44M
- NTT 386DX/33 ОЗУ 4M ВИНЧЕСТЕР 120M ДИСКОВОДЫ 1.2M, 1.44M
- NTT 486SX/25 ОЗУ 4M ВИНЧЕСТЕР 100M ДИСКОВОДЫ 1.2M, 1.44M
- NTT 486DX/33 ОЗУ 8M ВИНЧЕСТЕР 200M ДИСКОВОДЫ 1.2M, 1.44M

- МОНИТОРЫ: ЦВЕТНОЙ SVGA, МОНО SVGA, МОНО MDA.
- ПРИНТЕРЫ: HYUNDAY HDP–920, HEWLETT PACKARD LASER JET II P+.

Поставляются любые заказные конфигурации.
Всегда в наличии сканеры, стриммеры, фильтры для мониторов, другая компьютерная периферия.

252060, КИЕВ,
ул. Вавиловых, 15
(конечная остановка троллейбусов № 16, 22)

Телефоны :
- 440–65–04 – *служба информации*
- 440–31–77 – *отдел сбыта*
- 440–46–66 – *сервисный центр*

СБ "Газетная реклама" (044) 221–52–54

M SYSTEM

Итальянская фирма осуществляет поставку, шеф-монтаж и гарантийный сервис оборудования для

MULTI GROUP

РЕСТОРАНОВ,
БАРОВ,
КАФЕ,
ГОСТИНИЦ.

Formula

Консультации, проспекты по адресу:
Киев, Крещатик 5, 3-й этаж.
229 - 30 - 57, 228 - 85 - 21

Производственная фирма **Nitsgiß**

Срочно приобретем:
ПОЛИЭТИЛЕН В/Д В ГРАНУЛАХ
Изготовим:
ПОЛИЭТИЛЕНОВУЮ ПЛЕНКУ И ПАКЕТЫ
различных размеров и цветов
ТРУБЫ ПОЛИЭТИЛЕНОВЫЕ любых диаметров
Возможна отгрузка за рубеж.
Покупаем оборудование:
- автомашину СуперМАЗ, евростандарт
- линии по гранулированию пластмасс (грануляторы)
- линии для изготовления полиэтиленовых труб
- автоматические линии для изготовления полиэтиленовых пакетов

348047, Украина,
г. Луганск, ул. О. Кошевого, 32,
фирма НИЦГИР

Тел.: (0642) 57-64-26; 57-38-84; 57-41-69; 52-21-17
Факс (кругл.) 52-22-04

ФІРМА «КИЇВСПЕЦБУД»

запрошує на постійну роботу робітників за фахом:

— газоелектрозварювальників — 3—5 розрядів
— монтажників систем вентиляції — 3—5 розрядів
— слюсарів-сантехніків — газоелектрозварювальників — 3—5 розрядів
— ізолювальниць — 2—4 розрядів.

Оплата праці відрядна.

За довідками звертатись:

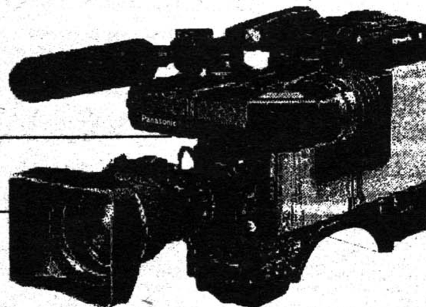
Печерський район м. Києва, тел. 290-58-40 БМУ-1
Жовтневий район м. Києва, тел. 488-44-36 БМУ-2
Печерський район м. Києва, тел. 221-52-14 БМУ-3
Залізничний район м. Києва, тел. 245-84-95 БМУ-4
Дніпровський район м. Києва, тел. 514-18-68 БМУ-5
Подільський район м. Києва, тел. 416-00-34 БМУ-6.

Фірма «Геката»: автовідповідачі,

калькулятори, телефакси, шкіряні куртки, пуховики, жіночі пальта, спортивні костюми, взуття, білизна, джинси, чоловічі костюми.
Оптова торгівля.
Оплата у купонах.
Телефони у Києві: 274-39-98, 221-77-80, 221-77-84, 274-20-66.

ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ ВИДЕОТЕХНИКА

ВИДЕООБОРУДОВАНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО И ВЕЩАТЕЛЬНОГО КАЧЕСТВА
Студийные съемочные и монтажные комплексы
Оборудование форматов SVHS, MII, Betacam SP, Betacam 2000 PRO и D-3
Рабочие станции компьютерной анимации

WESCOM, Inc. CW

Украина, 310046
Харьков, ул.Пожарского 2/10
Тел. (0572) 94-76-01, 95-96-74
93-40-75, 94-16-58
Факс (0572) 94-35-73, 94-16-58

Фирма WESCOM,Inc. производит поставку и установку оборудования для телецентров и студий, систем кабельного телевидения, студий компьютерной анимации

Український концерн спільних підприємств

Celonel

Наші рішення — Вашим проблемам

Тел.: (044) 212-48-65.
Факс: (044) 212-40-87.

Куплю однокімнатну квартиру в Києві.
Тел. 296-18-34.

Експрес-інформація

ГРУЗІЯ ЗВИНУВАЧУЄ

Є жертви і поранені серед мирного населення Сухумі. Зруйновано майже 20 житлових будинків в результаті ракетно-бомбового удару з повітря по густо населених районах цього міста. Бомбардування здійснив 20 лютого військовий літак СУ-25 без розпізнавальних знаків. Відповідальність за авіаналіт на Сухумі грузинське командування покладає на російські війська, дисльовані в Абхазії. У цьому зв'язку прес-служба групи російських військ у Закавказзі заявила, що на цій території російських бойових літаків немає.

ПІДТРИМУЮТЬ, АЛЕ НЕ ВСІ

Триває подорож держсекретаря США У. Крістофера країнами Близького Сходу. Учора, після візиту до Саудівської Аравії, він зробив короткочасну зупинку в Кувейті, а ввечері прибув до Ізраїлю.

Отже, американський держсекретар уже заручився підтримкою з боку Єгипту, Йорданії, Саудівської Аравії і Сирії ініціатив США у справі швидшого відновлення близькосхідних мирних переговорів. Разом з тим під питанням залишається участь у них палестинської делегації. Майже 80 відсотків палестинців вважають за необхідне бойкотувати мирні переговори доти, доки не буде вирішено долю їх 400 співвітчизників, депортованих Ізраїлем на південь Лівану.

ІНВЕСТИЦІЯМ — «ЗЕЛЕНЕ СВІТЛО»

Переговори з американсько-туркменистанського співробітництва розпочалися в Ашгабаті. Колишній держсекретар США А. Хейг, який представляє нині великі ділові американські кола обговорюватиме з урядом республіки питання у сфері економічного співробітництва. Низка пропозицій, яку привіз А. Хейг, передбачає участь в інвестуванні туркменистанської економіки багатьох найбільших фірм і компаній США.

Плановано також обговорити програму неофіційного візиту до Сполучених Штатів Президента Туркменистану С. Ніязова, що відбудеться в кінці березня.

ПОКИ Є ЗАГРОЗА

Скорочення збройних сил США в Південній Кореї не є питанням, яке нині треба розглядати. Так вважає Президент Республіки Корея Кім Єн Сам. «Нам необхідна присутність американських військ на корейському півострові, оскільки КНДР продовжує залишатися загрозою як для Сполучених Штатів, так і для регіону», — заявив південнокорейський Президент. Він також підкреслив, що не вбачає будь-яких подальших переговорів з Північною Кореєю без взаємних інспекцій ядерних об'єктів.

ВЗЯТО ОСТАННІЙ БАСТІОН

У результаті великомасштабної операції урядові війська Таджикистану взяли під контроль припамірські райони республіки — практично останній бастіон збройної опозиції.

У районах, зайнятих урядовими силами, розпочалося роззброєння бойовиків і відновлення законних структур влади.

ПОВЕРНУЛИСЯ НЕ З ПОРОЖНІМИ РУКАМИ

Рішення виділити Вірменії кредит на 59 мільйонів 400 тисяч доларів для будівництва п'ятого блока Разданської ГРЕС прийняв банк Ради Європи. Про це стало відомо, інформує «Ірнида — Подія», після повернення з Лондона урядової делегації Вірменії на чолі з державним міністром С. Тащяном. Кредит надано республіці на 15 років, а через п'ять років Вірменія повинна розпочати виплату боргу.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Презентації

НА РОЗВИТОК ДИПЛОМАТИЧНОЇ СЛУЖБИ

Презентація Фонду сприяння розвитку української дипломатичної служби відбулась 18 лютого в прес-центрі МЗС України. Заступники міністра закордонних справ України Юрій Рилач і Олександр Макаренко, інші відповідальні співробітники міністерства ознайомили журналістів з особливостями діяльності Фонду. Відзначалось, що він створюється з метою залучення коштів державних госпрозрахункових організацій, підприємств, громадських та інших організацій і окремих громадян як в Україні, так і за її межами для будівництва і розвитку зовнішньополітичної служби нашої молодої незалежної держави.

Кошти Фонду спрямовуватимуться насамперед на зміцнення і розвиток матеріально - технічної бази дипломатичних установ України за рубежем, придбання будинків у власність України, господарські витрати щодо утримання і ремонту посольств, службових і жилих приміщень. Як відомо, все це потребує немалих грошей і особливо у твердій валюті, гострий дефіцит якої відчуває наш уряд. Крім того, досі не з вини України не вирішено питання поділу зарубіжного майна колишнього Радянського Союзу. Ось чому виникла ідея створення цільового фонду. Зробити до нього свої добровільні внески першими погодились Чорноморське пароплавство, банк «Відродження». На думку організаторів Фонду, кількість вкладників зростатиме, бо багато структур мають прямий інтерес до якнайшвидшого становлення української дипломатичної служби.

Розпорядником коштів Фонду, які не оподатковуються, є Міністерство закордонних справ України. Для нагромадження коштів МЗС відкриває рахунки:

1. У національній валюті — № 1609123 МФО 300034 ОПЕРУ у банку «Україна» АК. Адреса: 252007, м. Київ-7, вул. Інститутська, 12.

2. У вільно конвертованій валюті — № 013070575. у банку «Україна» АК. Адреса: 252007, м. Київ-7, вул. Інститутська, 12.

Анатолій ГРИГОР'ЄВ,
кор. УКРІНФОРМ.

ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ ДО НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ

Всупереч сподіванням поки що не спостерігається особлива активність киргизстанців у обговоренні проекту нової Конституції Киргизстану, прийнятого на сесії парламенту, що завершила свою роботу наприкінці минулого року.

Проекти й закони

Причина — зовсім не у відсутності інтересу громадян до свого Основного Закону. Через багаторазове підвищення цін на періодичні видання значна частина жителів відмовилася передплачувати їх, а інших джерел друкованої інформації просто немає. Отож Президії Верховної Ради республіки довелося терміново надрукувати п'ять тисяч примірників проекту нової Конституції й розіслати по областях.

І все ж частина населення республіки взяла участь у обговоренні. Протилежні думки висловлюються, зокрема, з приводу рядка в преамбулі, де проголошується відданість народу Киргизстану непорушним цінностям ісламу та інших релігій, а також з приводу інституту подвійного громадянства, невизнання російської навіть як мови міжнаціонального спілкування та кількох інших положень. Різні оцінки висловлюються і про запропоновану в проекті модель державного устрою Киргизької Республіки (як вона в майбутньому може називатися). В цілому ж проект передбачає суворе дотримання принципу розподілу влади на законодавчу, виконавчу й судову. Першу представлятиме й здійснюватиме парламент із 105 обраних на п'ятирічний термін депутатів. Їм, в разі прийняття документа, заборонятиметься обіймати будь-яку посаду в державному апараті, займатися підприємницькою діяльністю. Другу — уряд і місцеві державні адміністрації. В структурі ж Верховного Суду республіки передбачено створення Конституційної палати, що виконуватиме функції, аналогічні Конституційному суду в деяких державах.

Сам Президент обиратиметься на всенародних виборах, і ним може стати будь-хто з громадян республіки не молодше 35 років і не старше 65 років, який володіє Державною мовою і проживає в республіці не менше 15 років перед висуванням на цей пост. За державну зраду, хабарництво та інші злочини його може усунути з посади лише парламент і не менше як двома третинами голосів депутатів.

Ряд суспільно-політичних організацій виступили з вимогою прийняти Основний Закон не на сесії парламенту, як передбачається, а на курултаї (всенародних зборах), оскільки йдеться про основоположний документ.

Євген ДЕНИСЕНКО.
Бішкек.

Статистика

СУСПІЛЬНУ ДУМКУ НЕЛОГІЧНОЮ НЕ НАЗВЕШ

Соціологічне дослідження «Республіка на початку року» провела Академія наук Молдови. Головним питанням, запропонованим громадськості, були позиції щодо приєднання Молдови до Румунії.

За підсумками опитування, опублікованого в національній пресі, всього 7,7 відсотка респондентів висловилися за злиття «двох румунських держав». Останнє словосполучення взято в лапки не тільки як розхожа у націонал-патріотів фраза. А ще й тому, що значна частина населення республіки, особливо на лівому березі Дністра, категорично відмовляється від нав'язуваної їм румунізації, продовжуючи наполягати на тому, що вони — молдовани.

37,8 відсотка опитаних — за абсолютно незалежну і суверенну державу. А 36,4 відсотка — хотіли б бачити суверенну і незалежну Молдову у складі СНД.

Поворот суспільної думки у бік налагодження колишніх традиційних зв'язків зі Сходом мотивують абсолютним зубожінням населення, кризою сільського господарства, розвалом промисловості, яку, на думку спеціалістів, без оперативних заходів управління не скоро можна буде відновити.

За результатами того самого опитування, 0,80—0,95 відсотка громадян республіки вважають припинення збройного конфлікту в Придністров'ї плюсом у політиці Президента. Ця думка суперечить переконанням прихильників Народного фронту, які розцінюють торішню липневу угоду президентів Молдови і Росії щодо врегулювання цього конфлікту великою політичною помилкою.

А як оцінюють рядові громадяни діяльність керівників республіки? Найвищий рейтинг у М. Снегура. Його повністю підтримують 52 відсотки опитаних. Робота, проводжувана прем'єр-міністром, влаштовує лише 24,3 відсотка жителів.

Світлана ЧАЛА.
Кишинів.

Відгомін події

НАС РОЗУМІЮТЬ, АЛЕ...

Вдоволений повернувся з Києва міністр закордонних справ і віце-канцлер Німеччини К. Кінкель. Він вважає, що йому вдалося заспокоїти українських політиків стосовно того, що уряд у Бонні готовий до пожвавлення відносин з суверенною Україною. Було у міністра і власне бажання — познайомитися з державними діячами у Києві, з якими доведеться співпрацювати. Адже він не так уже й давно заступив на посаді свого попередника, майстра дипломатії Г.-Д. Геншера. Метою візиту також було змінити враження, яке склалося останнім часом у ліберальних колах ФРН. Бо, скажімо, найповажніша ліберальна газета «Франкфуртер альгемайне цайтунг» вважає, що Німеччина надто односторонньо плекає взаємини з Росією і забуває про допомогу для стабілізації демократії і розвитку реформ в Україні. К. Кінкелю випало підготувати і майбутній офіційний візит канцлера Г. Коля до Києва.

Але у дипломатичному багажі глави німецького зовнішньополітичного відомства була ще й папка з надписом «Прискорення ратифікації договору СТАРТ-1». Йдеться про справу, яка останнім часом особливо непокоїть західний світ, у тому числі могутню, але без'ядерну ФРН. Німці занепокоєні зволіканням українського парламенту з проведенням ратифікаційних дебатів. Відображенням того були коментарі у пресі, на телебаченні й радіо. У них говорилося, що радикально-націоналістичні групи депутатів у Верховній Раді України схильні заперечити важливість ратифікації СТАРТ-1 і Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Почався тиск на німецький уряд, щоб той використав свій авторитет для переконання українських політиків у хибності такої точки зору. З другого боку, німці привітали план Кравчука, що його український Президент оголосив у швейцарському місті Давосі на зустрічі з іншими державними діячами. У Бонні, до речі, очікували, що українська дипломатія розгорне «давоський план» і подасть його як українську доктрину знищення ядерної зброї під міжнародним контролем. На жаль, цього не сталося.

Німці розуміють побоювання України, але водночас вважають, що вона не зможе одержати тих гарантій, яких жадає. Держави можуть діяти лише в межах чинних норм міжнародного права і правил у міждержавних відносинах. Вимоги України, на думку німців, не збігаються з тими нормами. Тому для України було б краще якнайскоріше покінчити з мріями, провести ратифікацію і стати членом європейського без'ядерного клубу.

Втім, висвітлення візиту К. Кінкеля до Києва не зводилося лише до роздумів про те, коли Україна ратифікує СТАРТ-1. Німецька преса вітає пожвавлення двосторонніх відносин у політичній сфері і очікує на активізацію у господарських справах.

Загалом можна сказати, що візит міністра закордонних справ і віце-канцлера Німеччини дав поштовх подальшому зближенню двох країн. У цьому плані дещо вже робиться у сфері інформації. Так, відомий і впливовий тижневик «Шпігель» відкрив своє представництво у Києві. Незабаром туди прийде також постійний кореспондент німецького інформаційного агентства ДПА, а згодом й інші журналісти.

І все-таки декотрі коментатори, підтримуючи процес пожвавлення відносин між Україною і Німеччиною, наголошують: ФРН має вести мудру і делікатну політику одночасного співробітництва з Росією та Україною, утримуючи рівновагу між обома державами у здійсненні курсу на підтримку реформ і демократії.

Богдан ОСАДЧУК,
дипломатичний оглядач «Голосу України».
Берлін.

Подробиці

«НАДІЯ» СЛІВ НА ВІТЕР НЕ КИДАЄ

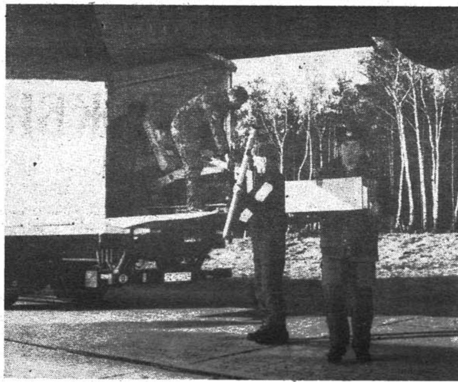
12 лютого в Борисполі приземлився транспортний літак українських Збройних Сил. Він доставив з Німеччини дві тонни медичного обладнання та ліків, призначених для створення стоматологічного центру в Києві.

Ця акція відбулася під егідою благодійницького товариства «Надія» — допомога дітям Чорнобиля,— про створення і цілі якого ми вже інформували наших читачів у номері за 9 лютого. Отже, плани «Надії» починають втілюватися в життя.

За детальнішими поясненнями ми звернулися до одного з керівників фірми «ОЙРО» (співзасновника «Надії») пані Лейли Кампф, котра відповідає за реалізацію всіх проектів фірми, пов'язаних з подоланням наслідків чорнобильської катастрофи. Пані Кампф повідомила, що літак привіз шість комплектів стоматологічного обладнання і ліки. Все це подарували три німецькі фірми: ТДС (Тюринзький дентальний сервіс), Мюльмайєр імпорт — експорт і Парацельзус ГМБХ. Обладнання не нове, але перевірене фахівцями і працює. Його передано «Союзу Чорнобиль України», який планує створити в Києві стоматологічний центр. У кінці квітня або на початку травня цього року заплановано доправити до Києва наступний гуманітарний вантаж медичного обладнання.

Тож побажаємо успіху цим ініціативам з вірою, що «Надія» матиме велике майбутнє на українській землі.

Артем ПРОХОРЕНКО.

На знімках, переданих з Німеччини: українські військовики закінчують завантажувати літак медичним обладнанням; полковник Кушнін, котрий супроводжував вантаж, приймає його від німецьких доброчинців.

Власкори повідомляють

Москва

НА РОБОТУ ДОДОМУ

Начальник управління кадрів МЗС України Л. Гур'янов та помічник директора Інституту міжнародних відносин А. Дмитрієв зустрілися у російській столиці зі студентами Московського державного інституту міжнародних відносин — громадянами України. Після завершення навчання ці молоді люди хочуть повернутися на батьківщину, а декотрі з них розраховують захищати диплом у Києві. Про перспективи їх професіонального становлення і йшла мова на зустрічі.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Мінськ

БІЛЬШІСТЬ НОРОВИТЬ ВИВЕЗТИ

Нещодавно Держкомстат Республіки Білорусь опублікував цікавий документ. У ньому, зокрема, названо обсяги ввезення в Білорусь та вивезення звідти товарів республіками колишнього Союзу. Отже, з 14 республік лише тільки дві — Вірменія та Росія — поставляють продукції у співмірних цінах більше, ніж вивозять. Причому, російський експорт перевищує обсяги імпорту більш як на 58 мільярдів рублів. Усі інші, а серед них і Україна, більше вивозять з Білорусі.

Віктор ХОРОШКО.

Екстрасенси на службі Пентагону?

Новини з сейфів

Дані про незвичайні властивості, якими наділені екстрасенси, хвилюють не тільки «рядових» любителів сенсацій, а й американських генералів.

Принаймні так стверджують автори передачі показаної у США телепередачі «Тепер про це можна розповісти», ведучим котрої є Херальдо Рівера — журналіст, відомий невтомним пошуком тем, що обіцяють скандальні викриття. За його словами, Пентагон давно вже займається вивченням можливостей використання осіб, які мають потужне біополе, з воєнною метою.

Зокрема, один з учасників передачі — репортер Марк Сотер, котрий проводить власне розслідування, — повідомив, що таку програму здійснює Розвідувальне управління міністерства оборони США (РУМО), витрачаючи на неї щонайменше мільйон доларів за рік. Як відзначалося, початок цим зусиллям було покладено в роки правління президента Джона Кеннеді, коли «холодна війна» загрожувала перерости в ядерну. Коли в Сполучених Штатах поширилися чутки, що росіяни розробляють методи ведення війни із застосуванням незвичайної зброї — екстрасенсів, американці вирішили вжити контрзаходи. Згідно з твердженням, яке прозвучало з телеекрана, ясновидці і телепати використовували для виявлення ворога й місць зосередження його озброєнь, а також пошуку заложників. Була згадана й спеціальна програма військово-морських сил США під кодовою назвою «Водолій», у ході якої екстрасенси допомагали «засікати» радянські підводні човни. Втім, свідчили учасники передачі, ці експерименти не були успішними.

І все ж, наполягають автори телерозслідування, останнім часом збройні сили США використовували екстрасенсів поряд з найновішими озброєннями в ході війни з Іраком. Зокрема, їх енергію нібито намагалися використати для того, щоб погіршити стан здоров'я іракського президента Саддама Хусейна. У передачі відзначалося, що ентузіастом таких ідей був колишній глава армійської розвідки Альберт Стабблбайн. Вийшовши у відставку, генерал разом з іншим колишнім співробітником Пентагону Едвардом Деймсом заснував фірму «Сайтек», що пропонує послуги досвідчених екстрасенсів солідним споживачам.

Так, в американській пресі якось промайнуло повідомлення, що до її клієнтів потрапила навіть ООН, украй зацікавлена у виявленні місць зберігання біологічної зброї Іраку після війни в районі Перської затоки. Правда, в передачі представник міжнародного співтовариства спростував ці дані.

Аналогічною була реакція і в Пентагоні. «Як уже говорилося раніше, міністерство оборони ніколи не наймало ніяких екстрасенсів», — підкреслювалося в офіційній заяві, зачитаній кореспондентові ІТАР — ТАРС по телефону представником прес-служби військового відомства. Що ж стосується конкретної служби міністерства, згаданої в телепередачі, то в іншій заяві вказувалося, що використання екстрасенсів «не є політикою РУМО».

Юрій КИРИЛЬЧЕНКО.

Нью-Йорк.

Панорама

Прагматики віддають перевагу співробітництву,

В ТОЙ ЧАС ЯК ГРУЗИНСЬКА ОПОЗИЦІЯ ВВАЖАЄ, ЩО ВСЕ ЗЛО В СВІТІ ЙДЕ ВІД РОСІЇ

Поряд з війною в Абхазії та вкрай загостреною криміногенною ситуацією ставлення до колишньої метрополії залишається однією з найпекучіших тем, що хвилюють грузинську громадськість. Природно, що і грузинські політики при нагоді висловлюються з цього приводу й намагаються здобути певні дивіденди в майбутніх політичних баталіях.

Справді, сьогодні в Грузії антиросійські настрої досить сильні, що викликано насамперед переконаністю в тому, що Росія допомагає сепаратистським силам Абхазії. На це накладається й історично обумовлена недовіра до російської політики на Кавказі, зокрема в Грузії, яка двічі за останні двісті років ставала жертвою анексій з боку свого могутнього північного сусіда — спочатку в 1801 році, а потім в 1921.

Одначе прагматики в грузинській політиці розуміють, що без тісного співробітництва з Росією, і насамперед в економіці, республіці доведеться вкрай важко. Дуже не просто буде розв'язати такі проблеми «гарячих» точок, де Росія, котра має досить сильну п'яту колону, завжди зможе спровокувати ситуацію в вигідному їй напрямку. У зв'язку з цим прагматики на чолі з грузинським лідером Е. Шеварднадзе вважають: краще домовитися на основі взаємних компромісів і з урахуванням інтересів обох сторін. Саме в такому руслі й проходив у Тбілісі третій тур виснажливих і важких російсько-грузинських переговорів з підготовки договору про дружбу й співробітництво між двома країнами. На заключній прес-конференції керівники делегацій — російський посол з особливих доручень Ф. Ковальов та заступник міністра закордонних справ Грузії М. Уклєва — висловили задоволення проведеною роботою і заявили, що вдалося досягти злагоди у питаннях про державний кордон, про митні правила між двома країнами, а головне — про статус й строки перебування російських військ в Грузії.

Сторони домовилися, що російські війська залишаться в республіці до кінця 1995 року, а прикордонники — до кінця 1994. При цьому грузинська сторона бере на себе відповідальність за правовий захист військовослужбовців Росії та членів їхніх сімей. Вирішено, що на території військових гарнізонів російських військ залишається чинним російське законодавство, а за межами гарнізонів військовослужбовці зобов'язані підкорятися грузинським законам. Зі свого боку, російські військові мають надавати допомогу в становленні грузинської армії, готувати спеціалістів для збройних сил республіки, навчати прикордонників. Як заявив керівник російських військових експертів на переговорах генерал-полковник О. Галкін, вдалося ліквідувати й головну суперечність між сторонами — питання про підпорядкування російських військ, що перебувають в Грузії. За його словами, питання про подвійне підпорядкування виключено, та разом з тим війська, що дислоковані на грузинській території, не можуть нічого чинити без погодження з Головнокомандуючим збройними силами Грузії — главою держави.

Проте проекти угод зазнали шаленої атаки з боку опозиції як у парламенті, так і за його стінами. Парламентська опозиція винесла на обговорення два проекти постанови і зажадала поіменного голосування за ними. Згідно з першим, радикальнішим проектом, пропонувалося згорнути переговорний процес з Росією до повного виведення її військ з території Грузії. Другий проект ув'язував підписання договору з виведенням російських військ з Абхазії. Проте прихильники Шеварднадзе, яких у парламенті більшість, відкинули ці проекти. Шеварднадзе зажадав від парламенту особливих повноважень у веденні переговорів з Росією і одержав їх. Четвертий тур переговорів, на якому буде прийнято остаточний текст проекту договору, відбудеться в Москві на початку березня.

Проте опозиція не збирається відступати. З одного боку, найрадикальніші партії на чолі з депутатом парламенту, лідером Партії національної незалежності І. Церетелі збираються провести конференцію національно-визвольного руху Грузії, на якій поміж інших порушуватиметься питання про припинення переговорів. Радикали у разі невиконання своїх вимог погрожують вдатися до акцій громадянського непослуху. З іншого боку, активізувалися противники Шеварднадзе у збройних силах Грузії, які в ході тбіліського туру переговорів вчинили кілька нападів на російські військові частини. Внаслідок одного з таких нападів загинуло двоє російських військовослужбовців. Однак Шеварднадзе та його прибічники, у тому числі одна з найвпливовіших й найавторитетніших антикомуністичних партій — національно-демократична,— переконані, що процес переговорів удасться довести до логічного кінця.

Бесік БАРАТЕЛІ.

Тбілісі.

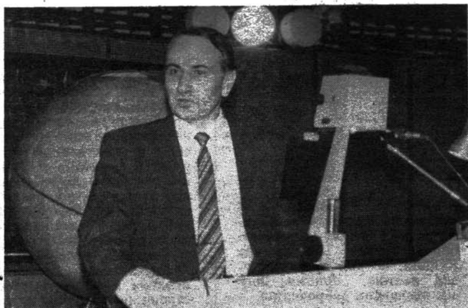
Наука

Академік ЯЦКІВ: «КОСМОС — НЕ ПРИМХА, КОСМОС — НАШЕ МАЙБУТНЄ»

Нещодавно з космодрому Байконур запущено перший українсько-російський супутник. Україна почала свій «космічний» поступ.

Сьогодні на планеті понад 20 «космічних» держав. У нас же багато хто за земними проблемами й не підозрює, що живе в «космічній» країні. Подекуди до такого статусу нашої держави ставляться скептично: мовляв, амбіції та й годі. Але є вже й перший інтерес: минулого року французьке космічне агентство CNES і американське NASA почали співпрацю з українськими колегами.

Наш кореспондент взяв інтерв'ю в директора Головної астрономічної обсерваторії АН України, лауреата вітчизняних та міжнародних премій у галузі космічних досліджень Ярослава ЯЦКІВА, ім'ям якого названо малу планету № 2728.

— Останнім часом до багатьох означень України додалося ще одне: Україна космічна. Розшифруйте, будь ласка, це поняття.

— Україна має розвинену промислову і науково-технічну базу в галузі космічних досліджень, кваліфікованих фахівців, котрі брали участь у виконанні практично всіх космічних програм колишнього Союзу. Як член Організації Об'єднаних Націй наша держава регулярно подавала в ООН звіти, інформацію про свою діяльність у цій сфері, хоч і не була членом Комітету з питань мирного використання космосу. Репрезентувало ж нас у цьому Комітеті відповідне союзне представництво, а точніше — московське.

Після того, як об'єдналася Німеччина (НДР була членом цього Комітету), з'явилася вакансія, на яку претендувало п'ять держав. Після тривалих дебатів членом Комітету ООН з мирного використання космічного простору обрали Україну. Тоді ж, у 1990 році, співробітник Спеціального конструкторського бюро «Південне» Володимир Драновський узяв участь у роботі технічної підкомісії Комітету і показав усьому цивілізованому світові, чим є сьогодні космічна Україна. Його виступ став справжнім відкриттям. Світова громадськість була приголомшена, коли дізналася, що космічна Україна — це не безпідставні амбіції, а Дніпропетровськ, де створено понад 200 супутників, Євпаторія, де діє центр далекого космічного зв'язку...

У червні минулого року делегація Міністерства закордонних справ і Академії наук України, яку я мав честь очолювати, вперше взяла участь у засіданні Комітету ООН з мирного використання космосу, яке відбулося в Австрії.

— Хто ж тепер координуватиме промислові, наукові, військові аспекти космічної програми України?

— Років три тому на засіданні Президії АН України я порушив питання про необхідність створення такого координатора — Національного космічного агентства. Ідею не сприйняв ніхто, навіть мої колеги. Потому ми не раз поверталися до цього питання, але безрезультатно. Однак ситуація змінилася на початку минулого року — при Кабінеті міністрів таке агентство було створено. Його очолив Володимир Горбулін. Національне агентство перебрало на себе всю організаційну та координаційну роботу в космічній галузі.

Сьогодні Україна має три «космічні» центри: Харків (на базі науково-виробничого об'єднання «Хартрон», яке випускає майже всі системи управління космічних апаратів наукового призначення); Дніпропетровськ (на базі ракетобудівного комплексу виробничого об'єднання «Південмаш» і конструкторського бюро «Південне»); Київ (на базі наукових установ АН України і Міністерства освіти, які спеціалізуються на приладобудуванні і матеріалознавстві). Саме ці центри в основному реалізовуватимуть космічну програму України. А ще є «космічні» можливості у Львові, Одесі, Ужгороді...

— Що являє собою ця програма і які в неї перспективи?

— Національна програма має три основні розділи: національні космічні комплекси, міждержавні космічні проекти, міжнародні космічні програми. Цей документ окреслює науково-космічні інтереси і перспективи України в таких сферах, як космічний зв'язок та інформатика, космічна біологія і медицина, вивчення близького і далекого космосу, контроль космічного простору і розробка перспективних напрямів розвитку ракетно-космічної техніки, підготовка кадрів і науково-інформаційна діяльність тощо.

Сьогодні програму пробляє Національне космічне агентство, після чого передасть її на затвердження Верховній Раді, оскільки це програма національна. Вона зможе бути реалізована не раніше двохтисячного року. Тому, з одного боку, ми маємо наполегливіше стукати в європейські двері і шукати контактів з міжнародними організаціями, з такими, як французьке космічне агентство CNES і американське — NASA. А з іншого — не відмовлятися від співробітництва з Росією. Бо їй також поки що не обійтися без України. До речі, недавно Академії наук двох наших держав підписали угоду про спільне вивчення навколоземного простору. Иде підготовка й інших угод.

— Для багатьох із нас, людей земних турбот, космос — поняття абстрактне, не кажучи вже про космос науковий. З чого ж складається космічна галузь нашої держави?

— Найперше — це ракетно-транспортні засоби та космічні апарати, системи управління, наукова апаратура.

Важлива складова космічної галузі — наземна космічна інфраструктура. Ми маємо в Євпаторії унікальний центр далекосяжного космічного зв'язку, який раніше слугував усім республікам СРСР, а тепер постала проблема, як його використовувати. Відповідні відомства Росії наполягають, щоб Україна віддала центр у їхню власність, а наші військовики, звичайно ж, не погоджуються. Ми ж, науковці, схиляємося до того, що в Євпаторії потрібно створити міжнародний центр далекосяжного космічного зв'язку. Нині, приміром, там працюють французькі вчені. На нашу думку, використовуючи євпаторійський центр, Україна зможе інтегруватися у світове співтовариство на рівноправних з усіма державами засадах.

— Центр далекосяжного космічного зв'язку в Євпаторії — це готовий український Центр управління польотами (ЦУП)?

— Ні, це ще не ЦУП. Такий центр нам доведеться колись створювати.

Крім ЦУПу, не має Україна і власного космодрому. Та й побудувати його ніде, бо ми не маємо величезних площ відчуження (космічні дослідження мають бути екологобезпечними).

З цього приводу висловлювалось кілька пропозицій. Одна виходила з Дніпропетровська і передбачала підписання угоди з Австралією про будівництво на її території спільного космодрому. Але з тієї ідеї поки що нічого не вийшло. Другий варіант нині відпрацьовується. Він передбачає створення плавучого космодрому на базі одного з авіаносців типу «Варяг». Але цей проект з розряду фантастичних — ніхто в світі не має досвіду будівництва плавучих космодромів. Та й, зрештою, ми сьогодні не така багата держава, щоб споруджувати космодроми. Треба використовувати те, що є. Як на мене, існує два реальних виходи: співпрацювати з Росією і Казахстаном, використовуючи космодром у Плесецьку і на Байконурі, або, що дуже нелегко, але найкраще,— інтегруватися в Європейське космічне агентство.

— Пане Яцків, ви пропонуєте співпрацю українських та російських учених у галузі космічних досліджень. Як позначилося одержання Україною статусу космічної держави на наукових взаєминах двох країн? Здається, в Росії, зокрема серед військових, це було сприйнято без особливого захоплення...

— Якщо чесно, то без Росії нам поки що не обійтися. Нині треба розумно поєднувати свої зусилля із можливостями країн, які щось можуть у розвитку космічних досліджень. А Росія сьогодні — одна з найсильніших космічних держав, бо ця галузь була дуже централізованою сферою діяльності в колишньому Союзі. Вона змикалася з ВПК, протиракетною обороною, космічними військами, які зберігаються й досі.

Ми ж, попри багатющий науково-промисловий потенціал, як у театрі, завжди були на другорядних ролях, а до розподілу космічного пирога нас взагалі не допускали. Виступаючи в ролі учасника космічних програм, ми завжди були лише виконавцями. Ми не маємо організаторського досвіду в цій сфері. Ми створювали унікальні прилади, унікальні засоби зв'язку, керування, унікальні ракети, але нам ніколи не дозволяли самостійно пройти шлях від ідеї до реалізації. Тому сьогодні ми повинні вчитися. У нас не створено поки що серйозної ні координаційної, ні юридичної бази. В Україні немає жодного закону про космос, тоді як у США, наприклад, — їх десятки.

Торік російський уряд виділив на свої космічні дослідження 6 мільярдів карбованців. Скільки мали ми — важко порахувати. Єдину цифру, яку можу назвати, це 30—35 мільйонів, що їх отримали від Комітету з питань науки і технологій на фундаментальні дослідження в цій галузі.

Ми не маємо права загубити те, що виплекали, витворили за десятиліття. Для того, щоб хоча б не втратити, як кажуть у спорті, форми, на наступний рік, не враховуючи інфляції, нам потрібно для космічної галузі близько 15 мільярдів карбованців. Основну увагу потрібно приділити проектам, що мають важливе значення для економічного розвитку України та її безпеки: космічне телебачення та зв'язок, екологічний моніторинг, контроль космічного простору тощо.

— Ярославе Степановичу, давайте спустимося на землю і порахуємо: рентабельний космос чи ні?

— У прагматичному розумінні це питання поки що непопулярне. Наприклад, колишній СРСР на космічні дослідження витрачав щорічно 6,9 мільярда карбованців (не враховуючи військової галузі). А давав прибутки на 6 мільярдів. На перший погляд, нібито це нерентабельна сфера. Але якщо взяти інші наші біди, приміром, обсяги незакінченого будівництва становили 180 мільярдів, понаднормативні залишки товарно-матеріальних цінностей — 247, непродуктивні витрати — 24, втрати зерна — 20, то вимальовується дещо інша картина.

Порахувати прямий ефект дуже важко. Пригадуєте, колись лише з допомогою космічної радіолокаційної системи (до речі, і супутник, і його радіолокаційну систему створили в Україні) вдалося вивести з льодового полону корабель «Сомов». Таким чином було врятовано десятки життів і судно, яке коштувало не менше мільярда. Такі держави, як Канада, наприклад, мають величезні прибутки від космічних досліджень, спрямованих на прогнозування стихійних лих, ерозії земель, складання карт корисних копалин тощо. В Україні є такі зони, як Чорнобильська, Карпатська, Кримська, які вимагають глобального контролю з космосу.

Нам потрібно мати космічний зв'язок і телебачення. Перед Україною два шляхи: або створити свої супутники зв'язку, або орендувати їх, за що потрібно буде платити шалені гроші. Тобто треба вміти бачити користь. В Америці є такий термін: «сторонні ефекти від космосу». Я вже не кажу, що розвиток космічних технологій приводить до принципово нових технологій взагалі, отже, сприяє науково-технічному прогресу. Космос — це не примха, космос — це наше майбутнє.

Знаєте, в 1985 році Раджива Ганді під час перебування в космічному центрі в місті Бангалорі запитали: як поєднати дорогі космічні проекти, новітні супутники, турботу про якісь далекі галактики і тисячі злиденних, голодних індійських жебраків?! На що прем'єр спокійно відповів: «Індія повинна думати про своє майбутнє».

Космічні дослідження України — це шлях до цивілізації, отже, до нашого кращого майбутнього.

Вела розмову Катерина КІНДРАСЬ.

Діаспора

РОЗПИСУЮТЬ БАТЬКО З СИНОМ ЦЕРКВИ

Уперше на своєму вечорі я побачив стільки духовних осіб. Аж перелякався. «Лище б,— думаю,— не ляпнути чогось грішного».

Але маю таку звичку. Чи то добру, чи погану — не знаю. Десь на перших хвилинах виступу забуваю, що в залі сидить «начальство». Так у мене було вдома. З «начальством» партійним. Так у мене сталося тут, у Мельбурні. З «начальством» духовним. Бо в першому ряді сидів єпископ Української греко-католицької церкви Австралії кир Іван Прашко з усім своїм «генералітетом».

Вихований у нормальній релігійній сім'ї — не богохульській і не фанатичній, я з дитинства запам'ятав слова батька: «Я не настільки грішу, щоб по п'ять разів на рік ходити до сповіді». І тому сповідався, в основному, перед Великоднем і перед Різдвом. Я ж не настільки не віруючий, аби щодня ходити до церкви, яка має нагадувати людині, що Господь на небесах є. Бо про це постійно нагадує мені моє серце.

Господь творить людину. А людина творить храми. Саме **творить**, а не будує. Бо є святе правило: скільки добра вкладеш у свою працю, стільки добра, зробленого тобою, повернеться людям.

Під час спорудження святого храму — всі добрі: і той, що копає рови під фундамент, і той, що носить цеглу, і той, що ставить хрести, і той, що малює ікони. Навіть якщо хтось десь колись согрішив, то виконуючи святу роботу, потішає себе: «Мені проститься. І хай простяться усім...».

По закінченні виступу я опинився в колі слухачів. Поважних, статечних, шанованих. Його преосвященство Владика вказав на симпатичного, скромного чоловіка з добрими теплими очима, сивими іжакуватими вусами і сказав: «Прошу познайомитися: то є маестро Макаренко. Маляр із Нью-Йорка. Маляр, якому світ не знає рівних... Також наш краянин»...

— Невже з Тернопільщини? — здивувався я. Бо ж Владика родом зі Збаража, що за тридцять кілометрів від моєї Озерни.

— Ні. Я з Полтавщини,— ніби вибачився «краянин»...

Уже потім, коли ми познайомилися ближче, я дізнався, що Борис Макаренко народився у Полтаві. У тридцяті роки вперше відчув, що таке сталінська «турбота» про рідний народ — діда розкуркулили. Почалося поневіряння. Батьки переїжджали з місця на місце. Кременчук, Черкаси, Звенигородка, Катеринопіль. І тут нове лихо. Втікали від червоної чуми, а із заходу посунула коричнева. Нове горе. Розстріляли батька. За те, що допомагав євреям. Сам Борис потрапив до Німеччини...

А тепер тут, у Народному Домі в Есендоні, він сказав:

— Запрошую Вас, пане Євгене, подивитися мої роботи!

— Так, так! — підтримав його Владика.— Заодно вже й відвідаєте нашу церкву. Бо чогось ви її обминаєте.

— Владико! Простіть мені, але — грішний. Склалася дуже пікантна ситуація. Я хрещений у церкви греко-католицькій. Поселився тут у людей православних. То, щоб не образити ні їх, ні себе, щонайперше пішов до баптистської церкви. Вони собі молилися Богу по-своєму, а я — по-своєму. І все о'кей! Бог добрий. Прислав мені на вечір таких шанованих і високих гостей, як Ви...

Українська громада Мельбурна знає Бориса Макаренка. Він одухотворював кафедральний собор імені святих Петра і Павла. А тепер закінчував іконостас. Тому тільки й чулося: «Ви були? Бачили?» І, що характерно: майже кожен був і бачив. І кожен з тих, хто був і бачив, висловлював своє захоплення.

Мельбурн — не виняток. Такі відгуки були в Аделаїді, де маестро розписував церкву Святої Покрови. І в Чикаго, і скрізь. Бо увесь релігійний світ української діаспори знає праці Бориса Макаренка та його сина Святослава. Бо обидва Макаренки мають студію, яка одухотворює церкви,— від орнаментів, вітражів, позолоти до мозаїки і написання ікон.

Щоб писати ікони, треба мати не лише великий талант. А й велике серце. Треба мати велику енергію добра. І світлу душу. Яка з тих ікон сходила б до людей. Сатанинські сили, що свого часу зробили жовтневу революцію в Росії, а потім упродовж сімдесяти років нищили храми, їх служителів і творців, добре це розуміли. І, як наслідок цієї руйнівничої пошесті,— духовні покручі, які заполонили оту «одну шосту земної кулі», що позначалася на картах у кривавий колір...

«Я хотів би відродити хоча б одну церкву в Україні», — скаже тоді у Мельбурні Борис Макаренко.

Через рік, уже в Україні, коли він з болем у серці побачить духовну руїну, зокрема на своїй Полтавщині, мріями сягне далі:

— Створю в Україні студію. Відроджуватиму церкву за церквою. Вчитиму молодь. Треба повернути народові його понівечені духовні багатства. Треба залікувати духовні рани на тілі матері України. Відновити все те, що понищили комуністи...

Звісно, це великий оптимізм великого митця. Бо відродити все, «що понищили комуністи», дуже і дуже важко. Вони ж нищити мастаки. Вони ж нищили під корінь. Випікали «каленым железом». І зоставили після себе таку протруєну, таку прогнилу атмосферу, що в ній не те що ікони, а й граніт розпадається. Тим більше, коли вони тихцем і далі продовжують нищити. Нацьковують священиків на священиків, віруючих на віруючих... Словом, сатана, прибираючи подобу святого, робить усе, щоб витіснити з людського серця Господа Бога. Щоб зганьбити саму подобу людини. І знову дати восторжествувати царству тьми. Пригадую, кілька років тому приїхав у своє рідне село Озерну. Тодішній голова сільради каже мені: «Маю біду. Надійшла з області команда: передивитись усі розп'яття, особливо на цвинтарі. І ті, де ноги Христа паралельно прибиті двома цвяхами, зоставити. А ті, де нога на ногу і прибита одним цвяхом, просто відбити».

Слава Богу, голова виявився розумнішим за тих, які ним командували. І до вандалізму не дійшло.

Але той прокомуністичний чад переповз уже в голови багатьох служителів церкви. Вони готові по-новому розіп'яти і Христа, й Україну. Цвяхів Москва підкине. А іуд і пілатів вистачить своїх.

Отже, благородні пориви Бориса Макаренка та його сина Святослава дуже на часі. Домовленість з єпископатом Української греко-католицької церкви про відкриття такої студії у Львові — перший і добрий крок святої справи на святій землі. Тепер треба, щоб свої кроки зробили духовні особи інших релігійних конфесій в Україні. Щоб у студії народжувалися злагода, єдність і любов. Во ім'я служіння єдиному Господові на небесах Всевишньому, і єдиному Богові на землі — Україні.

Євген ДУДАР.

Київ.

Право

ШТРАФНИКИ

У зв'язку з порушеннями закону у застосуванні адміністративних стягнень і прав окремих осіб, органи прокуратури України розглянули 1372 скарги на дії органів міліції, судів і державних інспекцій. Майже кожну четверту з них задоволено.

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, НИМИ МОЖУТЬ БУТИ НЕ ТІЛЬКИ П'ЯНИЦІ, ХУЛІГАНИ, ПОРУШНИКИ ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТОЩО, А Й ТІ, ХТО НАКЛАДАЄ НА НИХ ШТРАФИ АБО СВІДОМО ЇХ НЕ НАКЛАДАЄ...

НЕПООДИНОКІ випадки, коли працівники міліції фальсифікують протоколи. Скажімо, дільничний інспектор Немирівського райвідділу внутрішніх справ Вінницької області В. Кривонос сфальсифікував протокол про адміністративне правопорушення, і на його підставі за постановою народного судді був заарештований на п'ять діб громадянин Д. За протестом прокурора цю постанову відмінено. Такі порушення виявлені в райвідділах внутрішніх справ Київської, Одеської, Чернігівської та інших областей.

Поширені факти зволікання й неналежного оформлення адміністративних справ, невжиття заходів для з'ясування суттєвих обставин учиненого правопорушення, одержання відповідних пояснень, забезпечення права на захист осіб, яких притягнуто до адміністративної відповідальності. З цих причин народні суди за останні півтора року закрили понад 9 тисяч справ, які надійшли з органів міліції для застосування до осіб адміністративних стягнень. Кількість таких справ у минулому році зросла порівняно з таким же періодом позаминулого року на третину.

Але навіть якщо справу суд розглянув, ухвалив справедливе рішення, органи міліції не завжди контролюють виконання постанов про застосування адміністративних стягнень. Таких штрафів за перше півріччя минулого року не було стягнуто на суму 1,8 мільйона карбованців.

Прокурорськими перевірками також встановлено, що працівники міліції у Вінницькій, Київській, Одеській, Львівській та деяких інших областях допускали незаконне затримання громадян. Торік тільки прокуратура Одеської області виявила понад 45 незаконно затриманих осіб, на яких навіть не було складено протоколів про застосування цього примусового заходу. Безвинних осіб утримували в спецприймальнику для адмінарештованих УВС міста Одеси. Лише за півріччя минулого року на вимогу прокурорів областей з відділів міліції і приймальників-розподільників звільнено 135 незаконно затриманих осіб.

Правда, цим фактам дав принципову оцінку міністр внутрішніх справ України Андрій Василишин, коли розглядав подання Генерального прокурора України. Понад 40 працівників міліції за вказані порушення притягнуто до суворої дисциплінарної відповідальності, включаючи й таку, як увільнення з посад керівних працівників райвідділів міліції А. Макарова і В. Чубченка в Дніпропетровській і Херсонській областях.

Не вживають належних заходів до виконання законодавства про адміністративні правопорушення й державні інспекції та їхні органи на місцях. За перше півріччя минулого року на підприємствах, підконтрольних комітетові Держгіртехнагляду України, на виробництві загинуло 253 чоловіки, це переважно у Донецькій, Дніпропетровській, Луганській, Львівській та Харківській областях. При цьому кількість осіб, притягнутих до адміністративної відповідальності, зменшилась більш як на 2 тисячі. У штаті центрального апарату комітету є 45 інспекторів і службових осіб, які уповноважені проводити перевірки і, в разі виявлення адміністративних правопорушень, складати про це протоколи. Але майже за весь минулий рік вони склали лише один протокол, на підставі якого застосовано адмінстягнення.

Допускають безпідставну «амністію» правопорушникам органи Державної податкової інспекції з посиланням на те, що Закон України «Про державну податкову службу» визначив лише їх права щодо застосування фінансових і адміністративних стягнень і не встановив відповідних обов'язків. Тому працівники податкової служби часто використовували ці права за своїм розсудом, ігноруючи закон. Тільки в Житомирській області були виявлені приховані прибутки на 1348 підприємствах і в організаціях, однак штрафи у двократному розмірі податкові інспектори до кожного другого з них не застосовували. Виникає логічне запитання: «Чому?».

З іншого боку, податкова інспекція Шаргородського району Вінницької області застосувала адмінштрафи до 77 громадян, не склавши відповідних протоколів. Подібні порушення закону мають місце і в інших областях.

Та що казати, коли навіть народні суди при розгляді справ про адміністративні правопорушення не завжди дотримуються законності. Тільки за півріччя минулого року за протестами прокурорів відмінено 610 незаконних постанов про застосування суддями адміністративних штрафів. Служителі Феміди не завжди всебічно, повно і об'єктивно з'ясовують обставини справи, не вживають заходів до усунення правопорушень, допущених відповідними державними органами при складанні протоколів та оформленні інших документів, не завжди дотримуються строків розгляду справ. Тільки за скаргами громадян опротестовано 18 незаконних постанов судів про накладення адміністративних стягнень, які відмінені у зв'язку з відсутністю доказів вини у скоєнні особами правопорушень, фальсифікацією протоколів або й наявністю в діях порушників складу кримінального злочину. Не краще вирішують зазначені справи й товариські суди та адміністративні комісії, бо майже не діють. Настав час розглянути питання про правовий статус товариських судів, у тому числі щодо розгляду ними у нинішніх умовах адміністративних порушень.

Та, насамперед, потребує перегляду відповідне чинне законодавство, адже чимало положень того ж Кодексу про адміністративні порушення просто не відповідають вимогам часу. Генеральна прокуратура України, скориставшись правом законодавчої ініціативи, внесла низку пропозицій щодо вдосконалення окремих положень закону. Хоча в цілому цю проблему можна вирішити, прискоривши роботу Міністерства юстиції України та інших відповідних відомств над проектом нового Кодексу про адміністративні порушення з врахуванням змін, що сталися у суспільстві.

Володимир КОЛЯДА, начальник відділу нагляду за додержанням законодавства про адміністративні порушення Генеральної прокуратури України.

ЛЮТИЙ

Прикмети

- Вітер узимку повіяв із півночі — на великий холод.
- Ворона сидить уранці на верховітті і каркає — на завірюху.
- Узимку, навіть за морозів, за добу до відлиги миші та декотрі жучки виходять із-під лісової підстілки на сніг.
- Горобці ховаються у хмиз — на мороз або перед завірюхою.
- Туман узимку опускається до землі — на відлигу.
- Хмари йдуть проти вітру — на сніг.
- Іній на деревах — на мороз, туман — на відлигу.
- Коли мороз у лютому довго тримається — зима не довго пишається.
- Лютий сухий і холодний — серпень спекотний.
- Зорі яскраві — на гарну погоду, тьмяні — на дощ або сніг.

ДЛЯ ВАС, РИБАЛКИ!

Вирушивши на рибалку, майте на увазі: риба не шукає, де глибше. Вона шукає місце, де більше поживу — біля гребель, мостів, забитих у дно паль, затонулих дерев'яних стовбурів, біля гирл невеликих річок та струмочків, які впадають у більші ріки. Риба не клює на тупі гачки, тому нагостріть їх лише в один бік — у бік жала. Найкращий для насадки черв'як — невеликий, молодий, темно-червоний, без вузла потовщення на тілі. Збираючись на рибалку, не одягайтеся строкато. Стежте за тим, щоб ваша тінь не падала поблизу поплавців. Не робіть різких рухів, не грюкайте, не розмовляйте дуже голосно. Риба не тільки добре бачить, але й добре чує. Грузило треба кріпити не далі 5 сантиметрів від наживки. Тоді, коли ви ловите з дна, поплавець оперативніше сигналізуватиме: клює! Щойно спійманого окуня легше чистити. А того, котрий пролежав деякий час, треба на кілька секунд занурити в крутий окріп і знімете луску без особливих зусиль.

Застереження!

Спіймавши навіть знайомих з дитинства пліточку, коблика, карасика, а як пощастить — щуку чи сома, уважно огляньте здобич - чи не має вона якихось відхилень від норми. Якщо у риби зябра яскраво-рожеві аж червоні — те, що треба, тьмяного кольору і бляклі краще викиньте. Якщо риба тріпається, як і належить, але слизу на лусці майже немає — викиньте: риба прихворіла. На лусці нальоти, виразки — теж викиньте. Розрізавши рибу, побачили крім молока чи ікри білу, схожу на жир, масу — увага! — це не жир, а небезпечний, у кільканадцять разів звитий черв'як. Ретельно очистіть рибину від нього й добре промийте й пропечіть.

КАЛЕНДАР САДОВОДА

Останній місяць зими. Якщо снігу багато, то коріння плодових та ягідних культур надійно захищене. Для накопичення снігу в садку влаштовуйте в середині міжрядь снігові вали, встановлюйте щити з хмизу або розкидайте гілля. В дні відлиг обтоптуйте сніг довкола молодих яблунь, якщо ви їх не обв'язали лапником та іншим матеріалом, щоб миші не пошкодили кору дерев. Поновлюйте або відновіть вапнування стовбурів і основи гілок молодих дерев, щоб зберегти їх від сонячних опіків.

За безсніжної зими аби запобігти вимерзанню рослин суниць та молодих дерев, вкрийте їх торфом, ялиновим гіллям, соломою. Накривати суниці слід після промерзання грунту на глибину 5 — 8 см, інакше рослини можуть випріти. Після того, як випаде сніг, добре накрийте ним суниці.

Не забувайте за птахів. Влаштуйте в садку годівнички й систематично підгодовуйте пернатих, особливо під час снігопадів і голольоду. Регулярно перевіряйте стан живців і чубуків, якщо зберігаєте їх у підвалі, погребі для весняних щеплень і розмноження.

Якщо снігу багато, струсіть його з гілля плодових дерев та ягідних кущів. Перевіряйте стан прикопаних саджанців, особливу увагу звертайте на захист їх від гризунів і морозів.

ВБИРАЙТЕСЯ ЗІ СМАКОМ

Колір, фасон, візерунок тканини — ці три чинники можуть бути вашими найкращими друзями або ворогами, залежно від того, як ви з них скористаєтеся.

Блондинкам не личать білі, жовті й світло-зелені тони. Їм більше до лиця кольори від червоного до фіолетового, а також темні й особливо чорний.

Рудим найбільше до лиця синій, зелений, сірий, чорний кольори та їхні відтінки.

Жінки з каштановим волоссям і брюнетки можуть носити одяг будь-якого кольору.

Добираючи фасон пам'ятайте, що сукня з рюшами, воланами, сукні-кльош та призібрані в талії слід носити тільки молодим. Жінкам старшим — більш суворі, прямі форми.

Візерунок тканини має відповідати фігурі жінки. Невисоким повним слід носити плаття з тканини з дрібним малюнком: в дрібні горошок або квіточки, вузькі поздовжні смужки. Низьким худорлявим жінкам також рекомендуємо одяг з дрібним малюнком. Високим худорлявим можна носити картаті тканини, у велику клітину з більшим малюнком, у широку поперечну смужку. Жінкам худорлявим середнього зросту можна носити плаття з тканини будь-яких візерунків.

Завжди і в усьому зважайте на реальну можливість.

ЮНИМ ГОСПОДИНЯМ

- Форму краще прасувати через вологу лляну тканину, змочену в воді з отцем (1 ложка на літр води). -В'язані вовняні речі прасують зісподу ледь теплою праскою, щоб не розтягнути. - Щоб накрохмалений комірець не прилипав до праски, у воду, в якій заварюватиметься крохмаль, слід додати трохи туалетного мила. - Підпалене місце змочують лимонним соком, притрушують цукровою пудрою і через деякий час перуть у холодній воді. А можна посипати його дрібною сіллю або змочити перекисом водню і виставити проти сонця, потім прополоскати у холодній воді. - Підпалену на самій праці не варто здирати ножем. Найкраще поставити праску на полотнинку з нанесеною господарською пастою «Юра», «Бытовая», а потім витерти дрібною сіллю.

Народна косметика

ЩОБ ЗАПОБІГТИ ОБЛИСІННЮ,

корені волосся можна зміцнити відваром шишок хмелю. Збирають їх у серпні-вересні. Столову ложку хмелю залити склянкою окропу й кип'ятити 30 хвилин. Після вистигання втирати в шкіру голови.

ДЛЯ ОЗДОРОВЛЕННЯ ВОЛОССЯ ТА ШКІРИ

використовують настій кропиви. Столову ложку сухого подрібненого листя залити склянкою окропу і настоювати годину. Вихолоджений відвар проціди і втирати у шкіру 1-2 рази на тиждень.

ВІД ВИПАДІННЯ ВОЛОССЯ

рекомендується вимити голову теплою водою без мила, легко масажуючи шкіру, втерти кухонну сіль. Промити волоссся. Повторити процедуру шість разів.

ДЛЯ СУХОЇ ШКІРИ ОБЛИЧЧЯ

дуже корисна маска з борошна й сироватки, взятих порівну. Маску тримають до повного висихання, змивають спочатку теплою, а потім холодною водою. Якщо у вас є вівсяне борошно або пластівці «Геркулес», то пропонуються рецепти масок з їх використанням тим, у кого суха шкіра. Рецепт № 1: Столову ложку пластівців залийте 4 ложками теплого молока, вершків або сметани. Коли маса набрякне, покладіть на обличчя і шию, додавши соку лимону. Тримайте протягом 20 хвилин. Рецепт N2: столову ложку вівсяного борошна змішайте з ячним жовтком, ложечкою меду, кількома краплями олії. Покладіть на обличчя, а через 20 хвилин змийте ватним тампоном, змоченим у холодній воді.

ДЛЯ ЖИРНОЇ ШКІРИ

треба запарювати звіробій, дубову кору, нагідки. Маску покласти на обличчя на 30-35 хвилин.

ЗАСІБ ДЛЯ РОСТУ ВОЛОССЯ

200 г яловичого кісткового мозку варити в невеликій кількості води до повного її википання. Процідити, а що залишиться в ситі — викинути. Утворену водянисту рідину вилити в чашку. Додати чайну ложку спирту і старанно перемішати. Суміш рівномірно накласти на шкіру голови на 30-40 хвилин і пов'язати голову рушником. Перед миттям голови її треба добре помасажувати й змастити гвоздичним маслом. Вимити голову дігтярним милом. Зробити сильний массаж протягом 10 хв. Затим змочити рушник в дуже гарячій воді, відтиснути його, покрити нам голову і тримати до охолодження. Повторити це шість разів. Пов'язати голову фланелю на всю ніч. Вранці сильно масажувати голову, поставивши лікті на стіл, потім чесати грубою щіткою.

Якщо вам пощастило впіймати сома,

скористайтеся з таких кулінарних порад.

ЮШКА СЕГЕДИНСЬКА

Продукти: 1 кг риби, 2 цибулини середньої величини, 1 чайна ложка перцю молотого червоного, 3 зелені солодкі перчини та 1 — 2 гіркі червоні перчини, сіль.

Цибулю дрібно нарізають і варять у воді, сома ріжуть на шматки завтовшки 3 см, солять і залишають на 15 — 20 хвилин. Потім кладуть на дно каструлі, заливають одержаним соусом, посипають червоним перцем, зверху кладуть нарізаний шматочками зелений перець, цілі червоні перчини й варять на повільному рівномірному вогні 30 — 35 хвилин.

ФІЛЕ СОМА В СУХАРЯХ

Продукти для однієї порції: 160 — 200 г сома, 2 яйця, 120 г сухарів для обкачування, борошно, жир, сіль. Злегка присолені шматки риби обкачати в борошні, збитих яйцях і сухарях. Смажити в гарячому жирі до рум'яного кольору.

СОМ ПІД МАЙОНЕЗОМ

Продукти: 1 кг свіжої риби, 100 г моркви, 50 г петрушки, 250 г майонезу, 4 яйця, 1 лимон, зелень петрушки, сіль. Моркву, петрушку нарізають кільцями й варять у солоній воді 20 — 25 хвилин, потім кладуть туди почищену й помиту рибу, варять до готовності, виймають рибу разом з овочами. Коли риба охолоне, відокремити м'ясо від кісток, дрібно нарізати, перемішати з овочами, за смаком підсолити, викласти пірамідою у круглі салатники. Поверх заливають майонезом, прикрашають часточками крутих яєць, кружальцями лимону та зеленню петрушки.

Згодиться

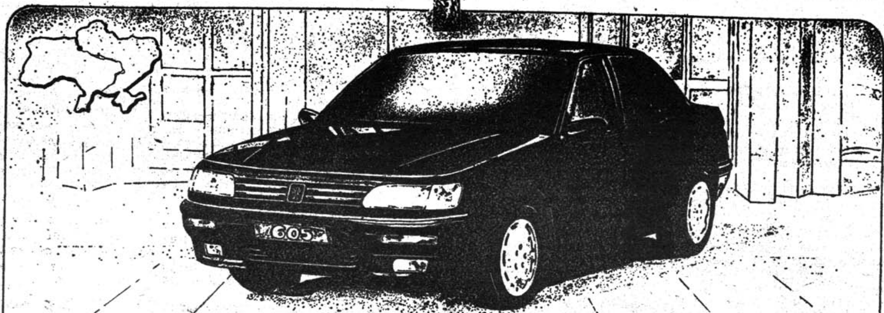
- Щоб захистити речі від молі, у шафу покладіть тюбик ментолу. Горіхове чи тютюнове листя, а також висушена шкурка апельсина заміняють будь-який засіб від молі.
- Жирні плями на шибці добре змиваються розчином соляної кислоти (половина чайної ложки на літр води).
- Щоб шибки не зарошувались, під час миття додайте у воду кілька краплин гліцерину.
- Пасту кулькової ручки виводять з тканини, змочивши пляму спиртом, а потім протерши сіллю і прополоскавши у теплій воді.
- Олійну фарбу з одягу виводять скипидаром або бензином.
- Плями з кольорового взуття виводять соком цибулини.

До читачів

Сьогодні ми пропонуємо вашій увазі матеріали нової нашої рубрики «Корисні поради». Якщо вас зацікавила ця добірка, пропонуємо брати участь у її формуванні. Будь-ласка, цікаві пропозиції з вашого життєвого досвіду можуть стати у пригоді читачам нашої газети.

Ведучий рубрики
Леонід ПІДЛУЖНИЙ.

*У травні 1993 року в Києві відбудеться конференція з питань взаємозв'язку екології і права. Юристи, що працюють у цій сфері, а також члени НУЕО можуть звертатися за адресою: **254060, м. Київ-60, а/с 64, або по тел. 449-85-77 до 15 березня 1993 року.***

ПЕЖО - ДОСВІД ДОРІГ УСЬОГО СВІТУ!

Багаторазові переможці ралі «Париж — Дакар» автомобілі «ПЕЖО» довели свою міцність, надійність та економічність і свій престиж повсюди — від пісків Сахари до автострад Америки.

Автомобілі «ПЕЖО» від офіційного імпортера «ІЛТА Київ» — це гарантія та фірмовий сервіс.

Двигун — дизельний чи карбюраторний, додаткове обладнання, колір — на Ваш вибір.

Про умови продажу і сервісу Ви дізнаєтесь, завітавши до нашого офісу за адресою:

Київ-10, вул. Січневого повстання 11-А
тел. 290-40-33, 290-42-48, 290-42-70
факс 290-42-74

PEUGEOT ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

Предприятие реализует за безналичный расчет холодильники двухкамерные «Орск-112».

Тел. (044) 517-70-34, 547-84-29.

МАЄМО

20-річний досвід виготовлення устаткування для випуску будівельних матеріалів

ПРОПОНУЄМО

автомат-укладальник глиняної цегли на вагонетки тунельних сушарок потужністю 8 тисяч штук на годину;

автомат-укладальник глиняної цегли на самохідний візок камерних сушарок потужністю 8 тисяч штук на годину;

автомат, що садить цеглу на пічні вагонетки тунельної печі з шириною каналу 2 та 3 метри;

автомат, що садить глиняну цеглу на піддони кільцевої печі;

спецтранспорт: сушильні вагонетки, електропередавальні та самохідні візки, штовхачі;

комплекти устаткування для випуску цегли потужністю 5—10, 15, 20 млн. штук на рік.

ВИКОНУЄМО

прив'язку устаткування;
виготовлення устаткування;
шефмонтаж та наладку.

ЧЕКАЄМО ВАШИХ ПРОПОЗИЦІЙ

255130, м. Васильків Київської області, вул. Жовтнева, 92, Васильківський дослідно-експериментальний механічний завод.
Телетайп: 132850 ОЭМЗ, тел. 5-25-24, 5-18-44.

Спільне підприємство "СИСТЕМА - К"

пропонує:

- Обладнання фірми Hewlett-Packard:
  - лазерні принтери;
  - витратні матеріали;
  - сканери;
  - іншу периферію.
- Оргтехніку:
  - телефакси;
  - копіювальні апарати;
  - комп'ютери;
  - автовідповідачі;
  - телефони;
  - радіотелефони.
- Аудіо- та відеоапаратуру:
  - відеокамери;
  - відеомагнітофони;
  - телевізори;
  - музичні центри;
  - автомагнітоли.
- Побутову техніку:
  - холодильники;
  - мікрохвильові печі.

Оплата в зручній для Вас формі

- Придбаємо безготівкову валюту

Ефективні форми оплати винагороди посередникам

Наша адреса: м. Київ, Бул. Дружби Народів, 14
(044) 269-87-12, 269-14-66
Вул. Тургенівська, 71/75, к.420,
(044) 216-93-36

Фірма купить рублі за безготівковим розрахунком.
Тел. (0322) 75-19-98, м. Львів.

«БЕРЕГИНЯ»:

ОБЕРІГАЮ ВПЕВНЕНІСТЬ АВТОМОБІЛІСТІВ!

Мале підприємство «Берегиня» пропонує автопідприємствам та власникам автотранспорту

АВТОМОБІЛЬНІ АКУМУЛЯТОРИ.

Ви можете замовити їх скільки завгодно, плата — у формах, які вас задовольняють. Ціни — помірні.

Вибір акумуляторів досить широкий. Це — 6SC66, 6SC88, 6SK120, 6SE135, 6SE165, 6SE170, 6SE180.

Наша адреса: Луцьк, вул. Суворова, 11. Заходьте!

Дзвоніть по телефонах: (03322) 4-72-06, 4-12-31, 2-48-41.

Факс — 4-12-31.

Телетайп — 266141 «РЕЖИМ».

ФИРМА РЕАЛИЗУЕТ НОВЫЕ ЭКСКАВАТОРЫ.
252054, Киев-54, а/я 96.
Тел. (044) 216-48-30.

Футбол

НА ВЕСНУ ПОВЕРТА...

У Полтаві відбувся уже традиційний зимовий турнір на призи міськвиконкому. Цього разу у ньому взяли участь «Нафтовик» (Охтирка), «Автомобіліст» (Суми), «Ворскла» (Полтава) і «Кремінь» (Кременчук). Переможцем вийшов сумський «Автомобіліст». Отож з його головним тренером Валерієм БЕРМУДЕСОМ і перше інтерв'ю:

— Завдання виграти турнір не ставили, та коли пішла гра — перемогли. Взагалі, хотіли перевірити групу молодих футболістів, оскільки саме на них доводиться розраховувати у другому колі. В цілому від ігор враження хороші, а що стосується самого турніру, то рівень його підготовки заслуговує найвищих похвал: і з готелем, і з харчуванням, і з тренуваннями ніяких проблем не було. У планах підготовки до весняного сезону — збори в Євпаторії і Закарпатті, проведення свого турніру в Сумах. Маємо і втрати: команду залишив ключовий гравець Ігор Захаряк. Не вирішується також проблема бази, а будівництво стадіону в нашому місті тільки в планах.

Геннадій МАКАРОВ, головний тренер «Нафтовика»:

— Плани у нас одні: добре підготуватися до сезону і боротися за путівку до вищої ліги. Змін у команді практично ніяких, спонсори також залишились старі. Днями вирушаємо до Севастополя, а потім — у Словаччину.

Віктор ПОЖИЧЕВСЬКИЙ, президент футбольного клубу «Ворскла»:

— Турнір корисний, особливо для відновлення функціональної підготовки. Зараз тренуємось на приміській базі у селі Головач, згодом їдемо до Євпаторії, де проведемо ряд контрольних ігор. Перед самим початком другого кола чемпіонату плануємо виїзд до Болгарії або ж Закарпаття. Зміни у складі незначні: повернувся до команди нападаючий Іван Шарій з Польщі, можливо також повернеться Ігор Кислов з Болгарії. До кінця сезону гратиме за «Ворсклу» гравець збірної країни Олександр Пиндєєв, який перебуває на стажуванні в київському «Динамо».

Борис СТРЕЛЬЦОВ, головний тренер «Кременя»:

— На жаль, я поки що не можу назвати остаточний склад команди. Існує низка фінансових і організаційних проблем. Але за поповнення скажу. Футболки «Кременя» одягли Алістратов з Чернівців, Лень з Рівного, Гарін і Троїцький з Ростова-на-Дону, Фасахов з Тернополя та Карзанов із Бішкека. Залучили до тренувань також Гуменюка й Лупиноса, які виступали за кременчуцький «Нафтохімік». Залишився у команді Ігор Жабченко — гравець збірної України, котрого «сватав» московський «Асмарал». А в цілому після перерви враження від команди хороше. Футболісти тренуються з повною самовіддачею. Я давно мріяв про таку команду, гравці якої були б не тільки виконавцями тренерської волі, але й при цьому творчо мислили. Обриси такої команди з кожним днем вимальовуються все чіткіше. Гадаю, що у «Кременя» є всі можливості ще до кінця сезону продовжити свою прописку у вищій лізі. У планах підготовки до весняного сезону — турнір у Черкасах, затим тренувальний збір у Криму і перша гра з сімферопольською «Таврією».

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Кікбоксинг

МАТЧ СТОРІЧЧЯ

Поєдинки кікбоксерів завжди користуються великою увагою у прихильників спорту. Але матч «зірок» Євразії та світу, який пройде 27 лютого в Київському палаці спорту, мабуть, перевершить рекорди популярності.

Ось, що розповів кореспондентові «ГУ» прес-аташе Всеукраїнської Ради кікбоксингу **Олександр Борщевський:**

— На відміну від інших змагань подібного рівня, проведення матчу в українській столиці підтримано і схвалено усіма міжнародними федераціями.

Поєдинки кікбоксерів з Київського палацу спорту трансльоватиме телебачення ряду країн, телеканал «Євроспорт», а також зніматимуть телегрупи зі США та Австралії.

До Києва збирається велика група зарубіжних журналістів, зокрема з півдесятка американських репортерів.

Деякі зміни сталися в програмі, але вони приємні. У 12-раундовому поєдинку перший номер євразійського професіонального рейтингу Олександр Зінов'єв із Донецька поміряється силами із першим номером світового професіонального рейтингу американцем Хектором Пене (62 кг). Ще поєдинок, який раніше не планувався. Один з найсильніших професіоналів, москвич Сергій Кисельов (64 кг) відстоюватиме світовий чемпіонський титул у зустрічі з першим номером світового професійного рейтингу ISKA, французом Тейсаном Андареллі.

Підтвердив прибуття до Києва спеціально на цю подію знаменитий гість зі США, відомий голлівудський актор, неодноразовий чемпіон світу з карате Боб Уолл. 26 лютого в Будинку кіно відбудеться його зустріч з українськими колегами та журналістами. А наступного дня о 16.00 почнеться ота грандіозна подія, яку на Заході вже охрестили «Матчем сторіччя»...

ЇМ ПОГОДА — НЕ ПЕРЕШКОДА

Немов святий Микола щедрою рукою жбурнул ще одну велику надпланову порцію снігу на Закарпаття. Зраділи дітлахи. Але засумували гравці та тренери футбольних команд, які у цьому краї готуються до другого кола національного чемпіонату. Довелося терміново ховатися під дах. Утім, місцеве «Закарпаття» і «Динамо-2» (Київ) усе ж встигли зіграти контрольний матч просто неба. Сильнішими виявилися господарі — 2:1.

Однак наша розповідь — про змагання, організовані центральним спортивним клубом «Гарт», якому погодні вибрики ніколи не заважають...

Шостий міжнародний турнір з міні-футболу на приз заслуженого майстра спорту Степана Решка. Ужгород. Спорткомплекс «Юність». 16—21 лютого. Головний суддя Федір Варга (національна категорія, Ужгород). Участь брали команди: Києва, Дніпропетровська, Кіровограда, Харкова, Одеси, Чернівців, Львова, Закарпаття (гравці 1976 року народження і молодші).

Що ж, незважаючи на важкі часи, «Гарт» провів турнір на найвищому рівні. Аналіз цих змагань ще попереду. А поки що, як кажуть, інформація по гарячих слідах. У матчі за перше місце вихованці тренера Володимира Васіна з київського СПТУ № 29 виграли у дніпропетровців — 9:4. Відзначився другокурсник Сергій Панарін, який забив у ворота дніпрян 4 м'ячі. До речі, його названо найкращим нападаючим турніру. Ще один киянин — Володимир Щербина — ліпший серед воротарів, а серед захисників — Сергій Закарлюка (Дніпропетровськ). В поєдинку за третє місце харків'яни обіграли львів'ян — 6:2.

Сьогодні ж гостинна «Юність» приймає вже зимовий чемпіонат країни з тенісу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ,
спеціальний кореспондент «Голосу України».
Ужгород.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.
Загальний тираж 769.353.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311034.